

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Dec. 57

50

PAISE

8

RS

ಚಂದಮಾಮ

ಡಿಸೆಂಬರ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಮಾಂಡವ್ಯನ ತಪಸ್ಸು	... 44
ಅರಾಜಕತೆ	... 3	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	... 57
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ಅದ್ಭುತದೀಪ	... 63
ಮಾಯಾವರ್ತಕ	... 17	ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ	
ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತರು	... 33	ಸ್ಪರ್ಧೆ	... 77
ಉರುಳಿಗೊತ್ತಿರದ ಕರಡಿ	... 39	ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ತನ್ಯಜಂತುಗಳು	... 78
ಮಿತ್ರಲಾಭ	... 41	ಚಿತ್ರಕಥೆ	... 80

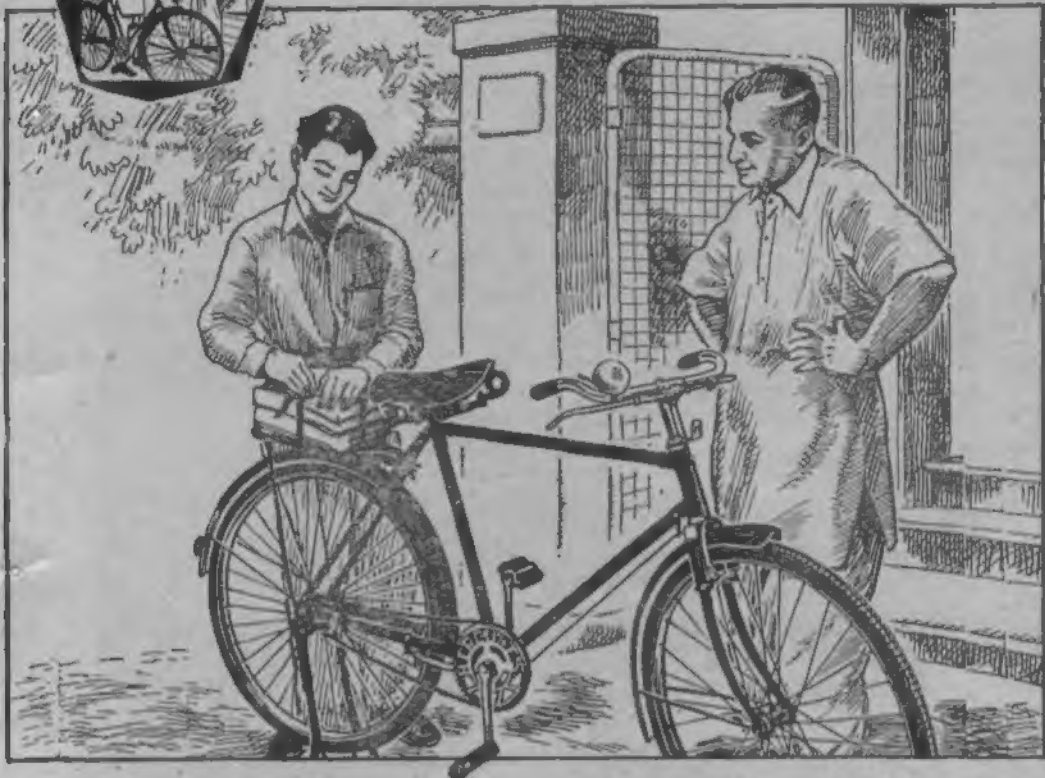
ಇವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 50 ನೆಯೇ ಪೈಸೇ; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-00

1936

20 ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಗಂಗಾಧರನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಅತಿ
ಅಲ್ಪವು—ಈತನು, ಹೆಂಡತಿ, ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಹರ್ಕುಲಿಸ್
ಸೈಕಲ್ ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ತರುವಾನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು ದೇಹ?

ಲೋಕ ನಿಜವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ! ಗಂಗಾಧರನನ್ನು ಆತನ ಕಚೇರಿಗೆ ಒಯ್ಯ
ಇಂದು ಶ್ರೀಧರ ಹಳೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಥ ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಈಗ ಆತನ 20 ವರ್ಷ
ವ್ಯಾಯದ ಮಗನನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದೆ!

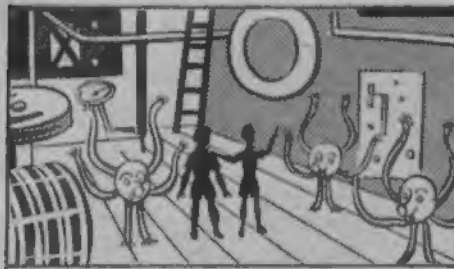
ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಸೈಕಲ್ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅದು ಜೀವನಾನಂದ ಸಂಗಾತಿ

ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಪಡೆದವನನ್ನು ಕೇಳಿ. ಇದು ಜೀವನಾನಂದ ವರೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಾನೆ
ಆತ. ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೈಕಲ್ ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಜನರ
ಅನುಭವದ ಬೆಂಬಲದಿಂದ, ಈಗ ಈ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾದ ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ಸೈಕಲನ್ನು
ಟಿ. ಎ. ಸೈಕಲ್ ನ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ
ಉಜ್ವಲ ಸಾಂದರ್ಭವನ್ನು, ಇದರ ಸುಖವಾದ ಸುಲಭವಾದ ಸವಾರಿಯನ್ನು, ನೀವು
ಮೆಚ್ಚುವಿರಿ ಹರ್ಕುಲಿಸ್ ನೀವು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸೈಕಲ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಆದರೂ
ಇದರ ಬೆಲೆ ಮಿತವಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಬಂಡವಾಳದ ಒಂದು ಹೂಡಿಕೆ- **ಹರ್ಕುಲಿಸ್** ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದುದು: **ಟಿ. ಎ. ಸೈಕಲ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದ್ರಾಸು**

...ನಾವು ಅದರೊಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಆರು ತೋಟಗಳಿರುವ ವಿಚಿತ್ರ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಅವರು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು...

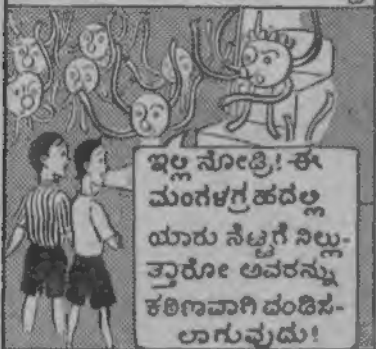
ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಆಕಾಶ-ಕೈರಿತು!

ಮಂಗಳ ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇಳಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋದರು.

HVM, 313A-19 KM

నమ్మన్న నోడి దాక్షణ రాజకేళ:

ఇల్ల నోడి! ఈ
మంగళగ్రహదల్ల
యాను నేట్టగే నిల్లు-
త్తారో అవరన్న
కలిగివారి దండిస-
లాగువుదు!

తక్షణవే నాను క్షేగళమేలే నింతు
కొండేను. ఆదరే నింతు హాగే మాడలు
హోరి అద్దు బట్టి.... ఆగ నేనగే ఎట్టర్-
చాయ్!

హాగో....
ఇల్లయే, ఈగలే
నావు క్షేగళ
మేలే నిల్లు
ప్రయత్నిసోణ!

నాను సిద్ధ-
నాగిద్దేన

శిట్టు సులభవారి క్షేగళ మేలే
నింతును. ఆదరే పుట్టు హాగే మాడ-
లు ప్రయత్నిసోణగ కొండలె శేళగ
బెద్దు బట్టును.

ఈ నక్కి శరాత్త-
మదింద ఏనో
లుబయోగవిల్ల,
పుట్టు! నింతు
వ్యాపామ మాడి,
హాలు కుడిదు,
దాల్లిరింద తయా-
రిసిద ఆహార
తిందు హేట్టు
బలశ్చ నాగబేకు.

దాల్లి వనశ్చి మక్కుళగే
మత్తు నిల్లిరిగ
బలవన్ను కొదు-
త్తదే. చిటి మిన్
'చ' మత్తు 'డి'
అదక్కే సేరిసల్ల-
టిచే. అచ్చే శరీర-
వేన్ను ఒళ్ళయ
అరొంగ్గదల్లదు-
త్తదే. దాల్లిరింద
తయా-

రిసిద ఆహార సుల-
భవారి జీర్ణ-
వాగుత్తదే.

ఓండున్నాన్ రివర్ లిమిటెడ్, ముంబయి

HVM. 818B-19 KN

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್ ಬಾಯ್ ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಅಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ — ಆದರೆ ಸಾವಾ ಅಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮ್ಮೇಶ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮೇಶ್ವರಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್ ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಳೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೈಫ್ ಬಾಯ್ ಬ್ಯೂಟಿಫೈಸಿಂಗ್ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಲ್ಕಾ ಪವಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಆಯಾಸ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್ ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿರಿ — ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ.

L-265-50 KN

ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಲೀವರ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮುಂಬಯಿ, ಅವರಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ದೇಹ ಸುಖಕ್ಕೂ
ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ

ಅರಸಿಲ್ಲಾ - ಅಲ್ಲಾ - ಮ್ಯಾಕ್‌ಟಿ ಆಕ್ಸೈಡ್ -
ವಿಜ್‌ಹಾಸಿಲ್ ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ

ಫೆಸ್ಟಿವಲ್

ಸೂಪರ್ ಶಾಂಡಲ್ ಟಾಲ್ಕಂ ಪೌಡರ್
ಅಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೋ

ತಯಾರಕರು : -
ಮುರಲೀ ಟ್ರೇಡರ್ಸ್, ಕಾಸ್ತಿಟೆಕ್ಸ್ ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್
ಮದರಾಸು 21.

Ramu

ಹೂವಿನಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛರಾಗಿರಲು
ಹೂವಿನಂತೆ
ಸುಂದರವಾಗಿರಲು

ಟಾಟಾರನರ

ಹಮಾಮ್

ಸ್ನಾನದ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ದಿ ಪಾಪಾ ಆಯುಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

SISTA'S-TOM-38-KAN

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಎಂದರೆ ಲಾವಣ್ಯದ ಲಾಂಛನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕುರುಹೂ ಕೂಡ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭವಿದೆ. ಅದರ ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೃದುವಾದ ಸೀರೆಯು ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲೆದರೆ ಅದು ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಬೇರಾದವು ಸಲ ಒಗೆಯಬಹುದು, ಪ್ರಜಾಪದವಾದ ಬಿಸಿನೆಸ್ನಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು, ಅದರ ಅಮೋಘವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತಿರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಮಡಿಲೆಯು ಸುಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಟೆರಾಲಮಿದುವ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಇತರ ದಿವ್ಯವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು

ಮೃದುವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು: ಹೂಕಿನಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ, ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಈ ಸೀರೆಗಳು ಅಧುನಿಕವಾದ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಸ ಮನೆಯನ್ನು ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಗೆಯಬಹುದು.

ಕ್ರೇಡ್ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು: ಈ ಹೊಸ ಅಮೋಘವಾದ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು ನೀವಿರುವ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಹೊಸ ಸಾದ ಜೀವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಟ ಬಿನ್ನಿ ಸೀರೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಬೀದಿಯದ ಬಣ್ಣ ಈ ಛಾಪವು ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲಾಸ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್, ಮಿಲನ್ ಕಾಪ್ಪೆನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ವಿಜಂಬರು: ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕೆಪ್ಪೆನ್ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲಿವು.

★

ದಿ

ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26.

ಫೋನ್: 88851-3 ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳು

ಅಶೋಕಾ ಪ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂಗ್

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಕ್ರೀ

ಗಗನ ಶುಷುಮದಂತದ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಜಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ನವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮುಖ್ಯವರ್ಜಿಸ್ತು ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ. ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,
ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಮಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್, ಜೆಜುವಾಡ.

ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತರಹೆ! ಅತಿಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆ!!

ಐರಿ ಸ್
ಪಾಯಿಗಳು

ಪೌಂಟನ್ ಪೆನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಪಡೆದುವು

1, 2, 4, 12, 24 ಬೆಟ್ಟಗಳ ಪ್ಯಾಕೆಟುಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ

ತಯಾರಿಸುವವರು:

ರಿಸರ್ಚ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಲೇಬೊರೇಟರೀಸ್

ಮದ್ರಾಸು - 4 ★ ನ್ಯೂಢಿಲ್ಲಿ - 1 ★ ಬೆಂಗಳೂರು - 3

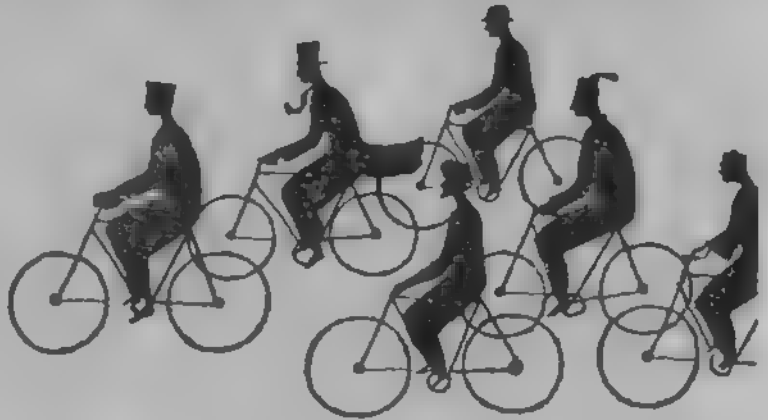

ಲಿಲೀಸ್
ಮಾಲ್ಟೋ
ಬಿಸ್ಕಿಟ್ಸ್
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು

LILY BISCUIT CO. PRIVATE LTD., CALCUTTA-4

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮಧಿಕ
ಮಾರಾಟ
ವಾಗುತ್ತಿರುವ
ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು

ರಾಲ್

ರಾಬ್‌ಹುಡ್

ಅಮೇರಿಕಾ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಪ್ರಪಂಚದ
ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚು ರಾಲ್ ಪ್ರೀಮಿಯಂ ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು ಮಾರಾಟ
ವಾಗುತ್ತಿವೆ. ರಾಲ್ ಮತ್ತು ರಾಬಿನ್
ಹುಡ್ ಈ ಶ್ರೇಣಿಯ ಎರಡು ಜನಪ್ರಿಯ
ಬೈಸಿಕಲ್‌ಗಳು. ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಸುಗಮವಾಗಿದೆ,
ಸವಾರಿ ಸುಗಮ ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಯ
ವೆಚ್ಚ ಕಡಿಮೆ.

ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚು ಬಿಳುಪಾಗಿ,
ಹೆಚ್ಚು ಮಿಂಚುವಂತೆ
ಒಗೆಯಿರಿ

ಗೋಡ್ರೆಜ್

ಒಗೆಯುವ ಸಾಬೂನಿನ ಹರಳುಗಳಿಂದ

Godrej

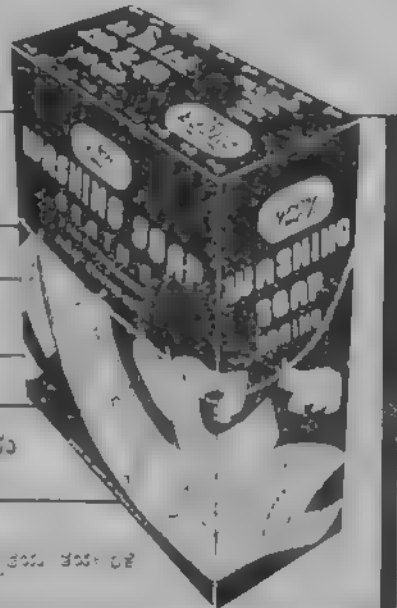
'ಬ್ಲಿಕ್' ಹೊಳಪು ಕೊಡುವ
ಮೃದ್ವು ಮತ್ತು ಬಿಳಿತನ ಕೊಡುವ

೯೭% ಶುದ್ಧ ಸಾಬೂನು

ಸೋಡಾ ರಹಿತ

೧೦೦% ಸ್ವಚ್ಛತೆ

ಅಗ್ಗು • ಬೀಳು • ಉತ್ತಮ

ಗೋಡ್ರೆಜ್ ಸಾಬೂನು ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆ

ವಿಜಯವಂತನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ....

ದೇವರ್ ಫಿಲಿಂಸ್ ರವರ

ನೀಲಮಲೈ ತಿರುಡನ್

ತೆಲುಗು

ಡೈರೆಕ್ಟ್...ಎಂ.ಎ.ತಿರುಮುಗಂ

ಸ್ಟುಡಿಯೋ...ಮಾಹಿನಿ

ಹೆಚ್ಚು ಸಾಂದರ್ಭ್ಯಾ...

ರಮಿ ಸ್ನೇಹ
ಪಾಡರ್

AVRA 334

ಬಿನ್ನಿ ಯವರ ರೇಡಿಯೋವಾಲ್

ಸಿನ್ಮು ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಯೂಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

కాట్స్ వాల్ కేగిళ్ళ వ్రదు
తుంట ఆదాయకర, ఏకేందరే . . .

ಇದು ವಿದ್ಯುಂಕ್ರಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಪಗಾಡ
ಉತ್ತಮವಾದ ಉಳ್ಳೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇವೆರಡದ
ಮೆಚ್ಚುನಿಕ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಕಡಗಾಂಬುಕ್ಕದ್ದೆ.

ಇದು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ಬಾಕಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿದೆ
ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಇದು ಎಂಕೆಪೆ ಕೋಯಿಲವಾದ ಪರ್ಮಾಪ್ತಾ
ದೊಡ್ಡ ಶುಭ್ರವೈದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ಅಪರೂಪವಾದುದು.

ಇದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿದ್ದು ಕ್ಷುದ್ರ
ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ದೂರ
ನೋಡಬಾರದು.

ಕಾಲ್ವಾಕಾಠ ಕುಟ್ಟುವದಿಲ್ಲದೆಯಾದರೂ ಬಗ್ಗೆ
ಗಾಂಧಿಜಿ ಇದೆ.

ಕಾಣುವವರನ್ನು ಮೆಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಗೆದು
ಬಿಡುವುದು. ಇದು ಹಣಕಾಸು ಬಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ,
ಪ್ರಿಯತಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಚಿಕ್ಕ ಮೊದಲಿ ಮಕ್ಕಳು
ಉಪ್ಪು ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯುಕ್ತವಿದೆ.

ಬಿ.ಎ. ಯವರ ಕಾನ್ಸ್ಟಾಬಲ್ ನಿಂದ ಕುಡುಕು
ಗಲಿ ಕರಗುವುದು ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜ ಸುಸ್ಥಿರ
ಅವರ ಪ್ರತಿಭಾ ಇಂದಿಗೆ 18 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ
ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ.
ಇದೇ ಬಗ್ಗೆಯೇ XXX.
ಪೂಜ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂ. 2701.
ಮುಂದಿನ 6

ಕಾಡ್ ವಾಲ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಲಿ ವಾಲ್

ವಿಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿರಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯೆಯವರ ಅಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಟಾ, ಕಾಪರ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಬನ್ನಿ, ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಚಂದಮಾಮ

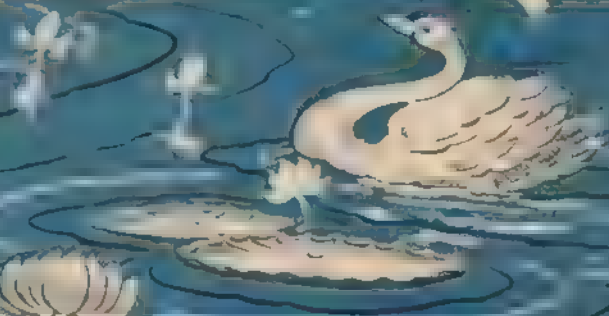
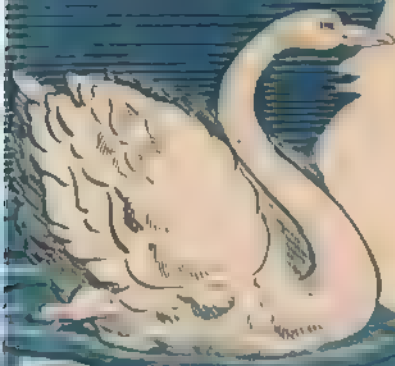
ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಜೀವನವೆಂಬುದು ಸುಖದು ಏಕೆ ಸುಖ ರಹಿತವೆಂದ
ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹುದು; ದೀಪ್ತಮಿತ್ರನಿಂದ ಹಾಗೆ.
ದೀಪ್ತಮಿತ್ರನು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾಕ್ಷರರು ನೈದ್ಯರು ಶ್ರದ್ಧೆ ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೀಪ್ತನು ವಿಷವಾದೀತು.
ಜೀವನದ ಸುಖದು ಏ ಮಿತ್ರನಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ
ವಿಚ್ಛಲಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ
ಯಜಮಾನನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಜಮಾನನ ಅಲ್ಪಕ್ಷಯದಿಂದ
ಮನೆಯೊಳಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ತಾರುಮಾರುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.
ಯಜಮಾನನಾದವನು ಆಯಾಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕತಕ್ಕವಿಧಿಯ
ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ನಡೆಸಬೇಕು.
ಬೀಗಿಯೇ ದೇವಕ್ಕೂ ಬೇಕು. ದೇವರನ್ನಾಳುವ ರಾಜನು
ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಯಜಮಾನ, ಅಥವಾ ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರ
ಗೊಳಿಸುವಂತೆ, ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ
'ಅರಾಜಕತೆ' ಎಂಬ ಜಾತಕಕಥೆ.

ಸಂಪುಟ ೧೯

ಡಿಸೆಂಬರು ೧೯೫೭

ಸಂಚಿಕೆ ೭

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಪಾಂಡವರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ವಿಚಿತ್ರ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಅವರ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಹಸ್ತರಡು ವರ್ಷ ಆರಣ್ಯವಾಸ, ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸಗಳನ್ನು ಅವರು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮರದಿಂದ ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಗೂಢಾಚಾರರನ್ನು ದೇಶದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು. ಅವರು ನಗರ, ಕಾಡು, ಗುಡ್ಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಂಡವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅಸಫಲರಾಗಿ ಹಿಂವಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಡೆಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನು ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪಾಂಡವರು ಸತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರಂದರು. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯನು ಮಾತ್ರ, "ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಮೇಲೂ ದಂಡೆತ್ತುವ; ಪಾಂಡವರು ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿರಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತವನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಬಂದೇತೀರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಹುದು" ಎಂದ.

ಆದರಮೇಲೆ ಸುಶರ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ. "ತನ್ನ ಬಾವನೆಂಟಿ ನಾದ ಕೀಟಕನ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ವಿರಾಟರಾಜನು ತುಂಬ ಕೊಪ್ಪಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನನ್ನಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಆ ಕೀಟಕನನ್ನು ಗಂಧರ್ವರು ಸಂಹಾರಮಾಡಿದುದರಿಂದ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿರಾಟರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ನನ್ನ ಹಗೆಯನ್ನೂ ತೀರಿಸಬಹುದು." ಎಂದ.

ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಮಾಡಿ, ಒಂದನ್ನು ಸುಶರ್ಮನಿಗಿತ್ತು, ಮತ್ತೆ ದೇಶದಮೇಲೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಒಬ್ಬಳ ಸಪ್ತಮಿಯದಿನ ಸುಶರ್ಮನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ದೇಶದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ವಿರಾಟರಾಜನ ಗೋರಗಂಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ ವಿರಾಟನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತೊರಟನು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬೃಹನ್ನಳೆಯ ಹೊರತು ಉಳಿದ ಪಾಂಡವರೂ ತೊರಟರು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಶರ್ಮನು ವಿರಾಟನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುದಿಲ್ಲವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಧರ್ಮರಾಯನು ಭೀಮನನ್ನು ಸುಶರ್ಮನಮೇಲೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಭೀಮನು ಸುಶರ್ಮನನ್ನು ಹಿಡಿಸಿ, ವಿರಾಟನನ್ನು ಬಂಧನುಕ್ತಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೆ ಹಿಡಿಕೋಗುವ ಸುಶರ್ಮನನ್ನು ಬಿಂಬತ್ತಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟನು.

ಅರಾಜಕತೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀರಾಜನನ್ನು ಅಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕಾಂಪಿಲ ನಗರಕ್ಕೆ ಪಾಂಚಾಲನೆಂಬಾತ ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಭೋಗಲಾಲಸನೂ, ಅಸ್ತಿವಶಸನೂ ಆಗಿದ್ದನು.

“ಯಥಾರಾಜ ತಥಾಪ್ರಜಾ” ಎಂಬ ಹಾಗೆ, ರಾಜನಂತೆಯೇ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ದುರಾಚಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕ್ರೋಧತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ತ್ತಿವರು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿತ್ತು. ಹಗಲು ರಾಜಧಾನಿ ಕಾಂಪಿಲ ಕಳ್ಳಕಾರರ ಕಾಟ ವಿಪರೀತವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ನಗರವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೀಗಬಿಡಲು, ಮನೆ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ಮುಳ್ಳುಗಿಡ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡವಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಆರಾಧನೆಗೆ ಶೋಧಿಸಿ ತಲೆಮರೆದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹಗಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಡಮಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಅರ್ಥ ರಾತ್ರಿ ನೋಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ನಗರ ಮಾಚಿಯಿದ್ದ ಬೂರುಗದೇವನು ಅಧಿಷ್ಠಾನ ದೇವತೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಅಧಿಷ್ಠಾಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಸರಹಗಲನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು; ಉತ್ಸವಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. “ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವ ಈ ರಾಜನು ಅವಿವೇಕದಿಂದ ರಾಜವನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೈಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈತನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೊಂಡ ಬೂರುಗದೇವ.

ಕೂಡಲೇ ಬೂರುಗದೇವನು ರಾಜನಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ದೇದೀಪ್ಯಮಾಸವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ “ದೇವಾ, ನೀವು ಯಾರು? ಯಾಕೆಬಂದಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ರಾಜನೇ, ನಾನು ಬೂರುಗದೇವನು. ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೇಳಲು ಬಂದಿರುವೆನು” ಎಂದ ಬೂರುಗದೇವ. “ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳ

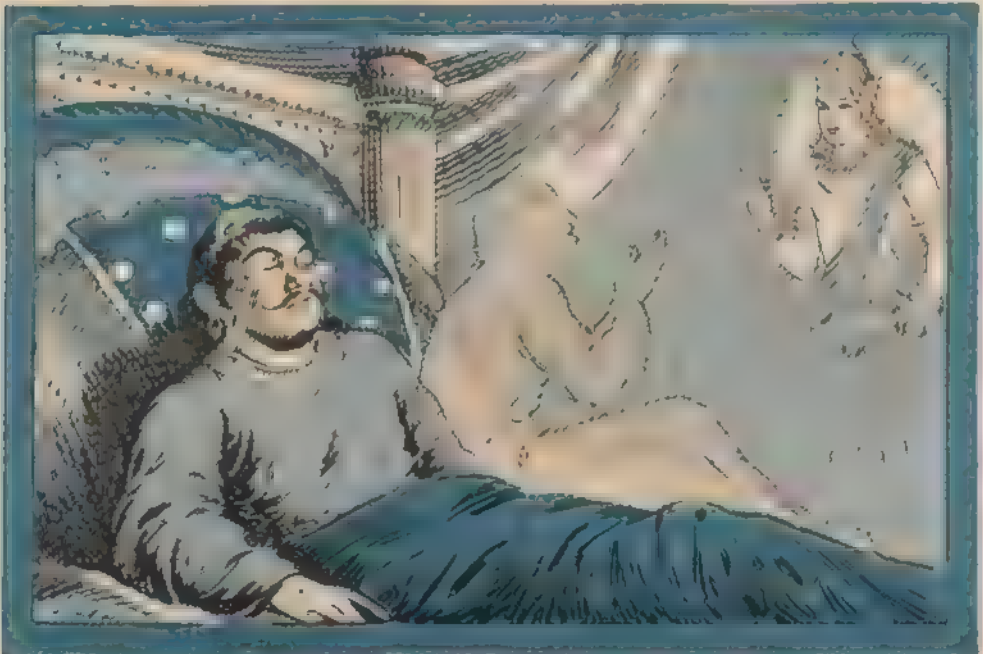

ಬಹುಮು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ರಾಜ.
 "ಎಲೆ, ರಾಜನೇ, ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಆಶ್ರದ್ಧೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ.
 ಎಂತಲೇ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಂಚಕೋರತನ,
 ಪುಂಡರವಾಸನ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ
 ಭಾರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸುವ ರಾಜನು
 ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು,
 ನರಕದಲ್ಲಿ ನರಕವಾಸವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನು.
 ರಾಜನಂತೆ ಇತರರೂ ಆಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸುವರು.
 ರಾಜನು ಎಂಬುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರದ್ಧೆ
 ತೋರಬಾರದು" ಎಂದ ಬೂರುಗದೇವ.

"ಜೀವಾ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡ
 ಬೇಕಿಗ?" ಎಂದು ರಾಜ ಕೇಳಿದ. "ಈಗ
 ಲಾದರೂ ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿಷಯ

ದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಆರಾಜಕತೆಯನ್ನು ತೋರ
 ಗಿಸಿ, ನಿನಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊ"
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬೂರುಗದೇವನು ಅದೃಶ್ಯ
 ನಾದನು. ರಾಜನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯ
 ವಾಯಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ
 ಗಳನ್ನು ಸೇರವಾಗಿ ನೋಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು
 ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರೇ,
 ನಾನು ಕೆಲವು ದಿನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ
 ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ
 ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು" ಎಂದು
 ಕೇಳಿ, ರಾಜ್ಯವು ರೋಷಿತನನ್ನು ಸಂಗಡ
 ಕರೆದುಕೊಂಡು, ವೇಷ ಮರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು
 ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಲು ಕೊರಟನು.

ನಗರದಾಳೆ ಒಬ್ಬ ವದ್ದನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಅತನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಿ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಜಡವಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಕತ್ತಲಾದ ನಂತರ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿರಲು ಕಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಅತನು ಕೂಗು ಕಾಡಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿನ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ "ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಈ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಾಂಚಾಲ ರಾಜನಿಗೆ ಯುದ್ಧದ ಬಾಣ ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿ" ಎಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅತನ ಮಾತುಕೇಳಿ ರಾಜಸ್ಮರಣೋಹಿತನು "ಆಯ್ಯಾ, ನಾವು ಮೋಹವಿದ್ದರು. ಕಣ್ಣು

ಕಾಣದೆ ಸೀವು ಮುಳ್ಳು ಸಮೇಶಿ ಕಾಲಟ್ಟಿ. ಅದು ರಾಜನ ಮೋಹ ಕೇಳಿ ಅದಿತ್ತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ರಾಜನು ಅಸ್ಮಿತನು ಹಾಡುವಂಥ ಅಥಿ ಕಾರಿಗಳು ದುರು ರಾಜರು. ಹಗಲು ಕೊತ್ತು ರಾಜಭೂಮಿ ಕಟ್ಟಿ, ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳರ ಕೋಟೆಗೆ ಸುಸೂರದೆ ಪ್ರತಿಗಳು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಬೀರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದದಮಕ್ಕ ಕೊಂಡಿಗೆ ಅಡವಿಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ ದ್ವಂದ್ವ ಸುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೆರೆಸಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸಂಭವ ವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದ ನ್ನಿದ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರರೋಹಿತನ ಕಿರಿಯಲ್ಲಿ "ಅತನ ಮಾತನ್ನು ಸಹಿಸಿದೆ. ನಾವು ನಗ

ರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದು.

"ಪ್ರಭೂ, ಅವಸರಬೇಡ." ಎಂದು ಪುರೋಹಿತನು ರಾಜನನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇಬ್ಬರು ಕುವ ರಿಯರಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಆಡವಿಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯಲು ಇವ್ವಹಿಸಿದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅಡಗಿ ಸಿಟ್ಟು ಆವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಎಲೆ ಕೀಳಲು ಮರಹತ್ತಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆಗ ಆಕೆ "ಈ ರಾಜನು ನಾಯಕ. ಇವನು ಬೇರಿಸಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಕನ್ನಡ

ರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು. ಪುರೋಹಿತನು ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಬುದ್ಧಿಹೀನಳೇ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕನ್ಯೆಗೂ ಗಂಡನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಡುವುದೇ ರಾಜನ ಕೆಲಸವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ದುರುಳರು ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಗಲು ರಾಜಭಟರ ಭಯ, ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳರವಾಸಕ್ಕೆ. ಹೀಗಿರಲು ಕನ್ನಡರಿಗೆ ಗಂಡಂದಿರು ಹೇಗೆಸಿಗುತ್ತಾರೆ?" ಎಂದಳು ಆ ಹೆಂಗಸು.

ರಾಜನು ಪುರೋಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಹೊಲ ನನ್ನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನೊಬ್ಬನು ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೇಗಿಲ

ಗುಳ ಒಂದು ಎತ್ತಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅದು ಕುಸಿದುಹೋಗಿತು. ಕೂಡಲೇ ರೈತನು "ಈ ಪಾಂಚಾಲರಾಜನ ಎದೆಗೆತೂಲ ಚುಚ್ಚಿ ಅತ ಬೀಳಬಾರದೆ. ನಮ್ಮ ದರ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುವು" ಎಂದ.

ರೈತನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ
"ಅಯ್ಯಾ, ರೈತನೇ, ನಿನ್ನ ಆಶ್ರಯದ
ಎತ್ತಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿ ಅದುಕುಸಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.
ರಾಜನೇನು ಮಾಡಿದ?" ಎಂದ.

"ರಾಜನ ತಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರದು?
ಹಗಲು ರಾಜಭವನ ಸುವಳಿ, ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳ
ಕಾಕರಿಕಾಟ. ನಮ್ಮಾಕೆ ನನಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ
ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರೂ ದುರುಳರು ಕಸಿದು
ಕೊಂಡರು. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ತರ

ಬೇಕು. ಇತ್ತ ನನಗೆ ಹಸಿವು. ಅವಳು
ಯಾವಾಗ ಬರುವಳೋ ಎಂದು ನಾನು
ಪರಧಾನದಲ್ಲಿದ್ದೆನಾಗಿ ನನ್ನ ಚಿನ್ನದಂತಹ
ಎತ್ತಿಗೆ ಗುಳಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು." ಎಂದ ರೈತ.

ಆರಾತ್ರಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥನ
ಸೇರಿ ಒಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಜಗಲಿಯ
ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ಮಾರನೆಯ
ದಿವಸ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ
ಹಾಲು ಕರೆಯುವವನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಅವನು
ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಾಗ ಹಸು ಅವನನ್ನು ಬಲ
ವಾಗಿ ಒಡೆಯಿತು. ಬಲವಾದ ಸೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದು
ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಬಿದ್ದನು.

"ಪಾಂಚಾಲರಾಜನಿಗೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ತಗುಲಿದರೆ ಸೋಗು

ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದು. “ಎಲಾ ಅಕ್ಕಾ, ನಿನ್ನ ಹಸು ಮಾಲು ಕೊಡದೆ ಬಿಡರೆ ಅದರಾಜನ ತಪ್ಪೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪ್ರರೋಹಿತ.

“ಅಲ್ಲೇ ಹುತ್ತ, ಸಾಲಕರು ಮನೂಗ ಗರಾದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪಾಡೇನಾಗಬೇಕು” ಮಾಲೀಯುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಲು ಕರೆ ಯುವನರೇ ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಎಂದೂ ಕರೆಯಬಿಡುವ ಕಾನೂನು ಬಿಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಬದೆಯದೇನು ಮಾಡುತ್ತೆ?” ಎಂದು ಅತ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋದರು ಅರಸ ರಾಜಧಾನಿಯ ದಾಟಿ ಬಿಡಿದರು. ಹಾಯ್ದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದು ದೃಶ್ಯ ನೋಡಿದರು. ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಂತ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು, ಕಾಗೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಅ ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ “ಈ ಕಾಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣ್ತು ಅನು ತ್ತಿಯಂತೆ ಸಾಂಚಾಲರಾಜ ಮತ್ತು ಅತನ ಸಂತತಿ ಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು ಚಿತ್ರ ನುಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೆ” ಎಂದು. “ಎಲೆ ಮುಂಗಾಡಿ ಕಪ್ಪೆಬೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವ ಕಾಗಗಳನ್ನು

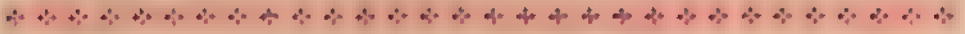
ಬಯ್ಯದೆ ರಾಜನನ್ನೇಕೆ ನಿಂದಿಸುವೆ” ಎಂದು ಪ್ರರೋಹಿತನು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪೆ “ರಾಜನ ಅನುಗ್ರಹವಿಡೆ ಯಲು ರಾಜಪ್ರರೋಹಿತನು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳು ವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲರಿಯೇನಿಲ್ಲ. ಅದರ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಅಂತಿ ಮಾತನಾಡುವ ವಿವಿಧ ವಾದ್ಯವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಗಳು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು. ಅಂಥ ದೇಶವನ್ನು ಸಾಲಕುವ ರಾಜನು ಸತ್ತರೆ ಬೇರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡ್ತೆ ಯುಂಬಾದೀತು.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು “ಕಪ್ಪೆಗಳೂ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ಅಂಥ ವಿಜ್ಞಾನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅರಾಜಕತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು.

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅತನು ರಾಜಧಾನಿಯ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವವಿಜಯವೆಂಬುದು, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸಿ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಶಾಂತತೆಯ ಗುಣವು ವಂತೆ ರಾಜ ಭಾವಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ತಟ್ಟುತ್ತಾ "ಅಣ್ಣಾ, ನೀನು ಬುದ್ಧಿ
ಮಾನ್ಯ ಬಹಳವೇ. ನೀನು ಸಿರಿ
ಯೆಂದು ನನಗೋತ್ತು. ಆದರೂ ಹಗ್ಗದ
ಬಿಡುಕು ನೀನು ನೀಡು. ಈ ಲಗ್ನದ ಕಷ್ಟ
ಸಿಂಗನ ಹಗ್ಗ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ
ಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮವೆ" ಎಂದು.

"ಜೆ, ಜೆ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ? ಒಡ
ಹುಟ್ಟಿದ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಸಿಂಗನನ್ನು
ವಿಡಬೇಡಿ" ನನು ನಂದದ್ದು ಮುಂತಾದ ಈ
ಸರಗೂ ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸುರ
ದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಜೀವದತ್ತ.

ಈಗ ತಮ್ಮಂಜಿರವರೂ ಸಂತು, ಹರಣಿ
ಕೊಟ್ಟು, ವಾಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು.
ನಿಗೂ ಬೇರೆ ಸಿಂಗನನ್ನು ಕಾಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ,

ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಪ್ರೋವಾಕಕವೆಂದು ಅವನ
ಬಳಗವಿಂದರು. ಸಿಂಗನನ್ನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು
"ಈಗಲೇ, ಮೇಲೆ ನಾ ಕೂಗಿ ಗೂಂಪವ
ವಂತೆ ತೋರಿಸುವೆ. ಮನು ಸಡೆಯಿತು"
ಎಂದು ಮಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

ಜೀವದತ್ತನು ಕೊರಗುವ ಕಂಠದಲ್ಲಿ
"ಮಿಲ್ಲಿ ತನ್ನಾ, ಇಂದು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬರು
ತ್ತಿರುವ ನನು ಹಳೇ ಸ್ವೇತದ ಎಬ್ಬಿ ಸರಗು
ಕಾಣಿಸಿದ. ಆತನು ಈ ಸಿಂಗಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ
ಎಂದು ಕಾರಣವಾದ ನಾ, ಮುರಿದುನಾಂತೆ,
ಮದೆ ಆತನು ಕೊಲ್ಲುವ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ತನ್ನ
ಮದದ್ದು ಆತನ ಕೊಲ್ಲು ಕಾಣಿಸುವನು.
ಆದರ ನಾಳೆ ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಸಿಂಗ

ಮೂವರೂ ಬುಟ್ಟಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತಿರುಳು
ಸುತ್ತ ಕುಳಿತು ಬಿಡುಬಿಡು ನೋಡಿದರು.
ದಿ(ತು) ಎಂದು.

"ಅಣ್ಣಾ, ನೀವು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸತ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ
ರನ್ನೇ" ನೋಡಿ ದಿಡ್ಡವರು. ಬೇಕಾದ
ಅನಂತನಾದವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಕಲರೂ ನಿಜ
ಸಂತರಾಗೆ ಮುಳುಗುವರು ಎಂದು. ಸತ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಸಂತರನು, ಮುತ್ತು ಅತನು
ಗಿರನನ್ನು ಇಂದ್ರ ರಾಕ್ಷಿ ನನು, ಮನು
ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಬೇಕಾದ
ಮಯ್ಯಾ ಬೇಕಾದವರು" ಎಂದು ನಿಜ
ನು ಹೇಳಿದನು.

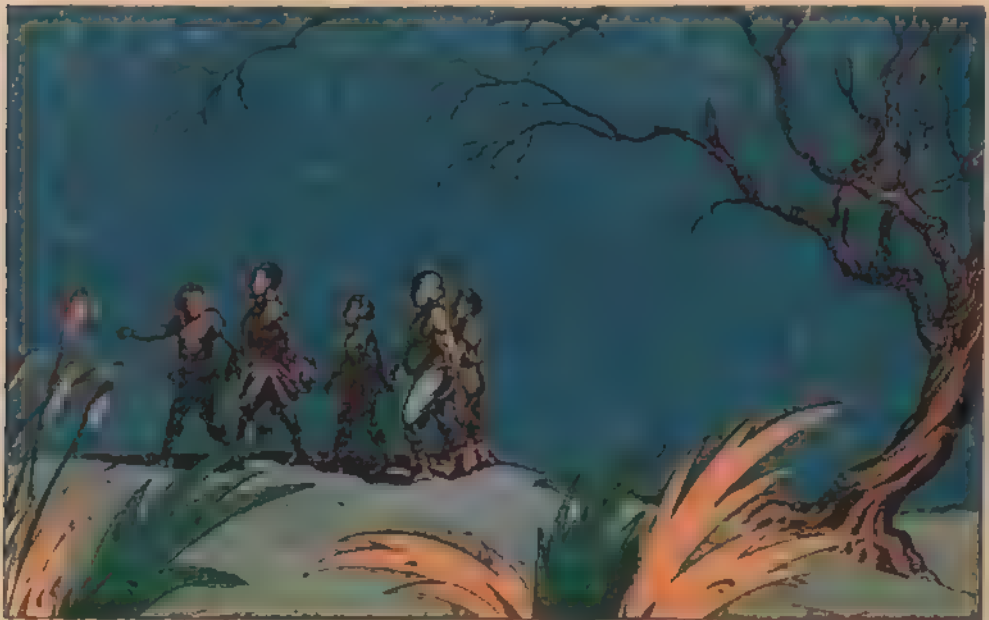
"ಸಿಜರೇ, ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಾಮಿ
ನು" ಎಂದು ಬೇಕಾದವರು ಅಕ್ಷರವಾಗಿ

ಅನಂದ ಮುತ್ತು ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಗೋಡವರಂತೆ
ನುಸುತ್ತು ನಿಜವನ್ನು ಹೃದಯದಿಂದ.

"ಸಂದೇಹವೇಕೆ ಸಂದೇಹವೇಕೆ, ಸತ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಸತ್ಯ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ. ಒಮ್ಮೆ ಭಾರಿ
ವಿಡಿದು ಮುಳುಗುವರು" ಎಂದು ಅವರು
ಸಂದೇಹವಿರಿಸಿದರು.

"ಅಯ್ಯೋ, ಈ ವಿಡವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗಳು
ಗೋಡವರು ಬಿಡುಬಿಡು" ಎಂದು ಅವರು
ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ನೋಡಿದರು.

ಸಂತರನಾದವರು ಮೂವರನ್ನೂ ಕಳೆದು
ಕೊಡದವರಾಗಿ ಕುಳಿತರು, ಕತ್ತಲಾದ
ಸಂತರ ಸಂತರನಾದವರನ್ನು ಕೊಡು "ಒಮ್ಮೆ
ಹೃದಯ, ಬೇಗ ಬಿಡು" ಎಂದರು. ಅವರು
ಅಪ್ಪಣ್ಣನಿಂದ ಸಂತರ ಸಂತರನಾದವರು.

ಲೆಕ್ಕಾ ಕುಡುಕಿವಳು. ಆಕೆಯು ಕುದ್ಲೇನ
ವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಬೇವದತ್ತನು "ಆಮ್ಲಾ
ನಸಗೆಣ್ಣೆಗೆ ಎಂಥ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಂದಿದೆ.
ಹಿಂಗಲನು ರಾತ್ರಿ ನನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕವ
ಗಿನ ಸರಂಗನವ ಆತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನನಾ ದ್ರ
ವ್ಯಾಪಾರವಾಡಲು ಕೊರವನುನಂತೆ ನನಗೆ
ಕೋರುತ್ತಿದೆ." ಎಂದ.

"ಇಂಥ ಕುದು. ಬಾಕದೇ. ಬ್ಲೇವ
ದಕ್ಕೆ ಭಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬರುವದೇವು ಹಿಂಗ
ನೇಂಬಗೆ ಬರುವ ಕೆಳಗಿದ್ದ. ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟ
ಕೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವದಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಿದ್ಧ
ಕುತ್ತಾನೆವು ಕೇಳುತ್ತಿವ ಹಿಂಗಲ." ಎಂದ
ಲಕ್ಷದತ್ತ. ಮುಗ್ಧನಾದ ಮುದುಕನ ಆವನ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮುಂಚೆಯಿತು.
"ಕಾದು. ಹಿಂಗಲನು ತುಂಬಾ ಆದ್ಯನ
ನಂತ. ಆವನ ನಾ ಗುಣೀಕತೆ. ಆವನನ್ನು ಮ್ಲ
ಕವತ್ತಾಗುವ ಕಾಕಾಡವ್ಯದು. ದೇವಕ್ಕೆ
ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ
ಮಾಡಲ್ವಾ" ಎಂದು ಆಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.
ತಾಯಿಯ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ದುರುಳರಾದ

ಬೇವದತ್ತ ಲಕ್ಷದತ್ತನಿಗೆ ಕೊನ ಬಂತ.
ಆವನು ತನ್ನ ಕಾಯವು ಮಗುವಂತೆಗೆ
ನಕ್ಕೆ "ಆವನು. ಆವನು ಬುದ್ಧಿವಂತ.
ನಾಲ್ಕು ತಲೆಗೋಳು ಅಂತ ಕಾಕೇ ನಿನ್ನ
ಅಳಿಕ್ಕಾಯ. ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಿಕ್ಕಿಗೆ ಆವ
ನುವಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸಂಗ. ನನುಗೆ
ಗೊತ್ತು. ನಾವು ಕೊಂದು ಕಾಕಾಡವರೂ ಈ
ಮಕ್ಕಳು ಫಿರಕಾಕೆವ. ನನು ತನ್ನ ನ ಆತ್ಮನು
ಸಿಕ್ಕಾ ಕುಡುಕಿ ಕೊಡುಕೊಂಡು ಕೋಗಿ
ಬಿಡುತ್ತೇವೆ." ಎಂದಳು.

ಕಾಯ ಆವನನ್ನು ಕಾದು "ನಿಮಿ ಹ್ವ
ಸಂಭಾವಿಸಿದ ಆತ್ಮನು ಸಿಕ್ಕಾ ಬಿಡಬೇಡಿ
ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಮಕ್ಕಳು ಬರುವ
ಕೆಲ್ಲಾ ನನು ಹಿಂಗಲನ ಸ್ವಯವಾಯಿತ
ಕೊರತು ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ." ಎಂದಳು.

ಬೇವದತ್ತ ಲಕ್ಷದತ್ತನು ಬಿಡಬೇಡಿ. ಕಾಯ
ಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಿಂಗಲನು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸದ್ವ
ಕಾದವಂದ ಮಹದ ಕೂ. ತೀರಗಲನ್ನು
ಕುಡುಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಡವು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮಾಯಾ ವ್ರತ

ಪರಿವಾರ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾದಿದ್ದ ವರ್ತಕರು ತಮ್ಮ ಹಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅತುರಪಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭೀತಿಯನ್ನು ಅಲಿಯಬಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅತನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಅವ ರೆಲ್ಲ ಮಾರಾಪಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಅಲಿ ಮಾರಾಪನನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ “ನಿನಗಲ್ಲೋ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ವರ್ತಕರು ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ತೊಂದರೆಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಆ ಹಣದಿಂದ ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ನೀನು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. ಆ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಬಗೆಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಸಿಪ್ಪಾರತಿ ಯಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನನು ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅರುವತ್ತು ಸಾವಿರ ನೆಂದರೇನು ಮಾ. ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಬರಲಿ. ವರ್ತಕರಿಗೆ ಬಂಗಾರ ಬೇಕೆಂದರೆ ಬಂಗಾರ

ಕೊಡುತ್ತೇನೆ; ಸರಕುಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಸರಕು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದು ಕೇಳಿದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದೆ.” ಎಂದು ಮಾರಾಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ.

“ಎಲಾ ಬಕವೇ, ಆ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯನ್ನು ನನಗೇ ಒಪ್ಪಿಸುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಹುಷಾರ್” ಎಂದು ಅಲಿ ಹೆದರಿಸಿದ.

“ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರು. ನಾನೊಬ್ಬ ಬಡವ ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆಯಾ? ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಬಂದಿಳಿದ ಮರುಕಣವೇ ಈ ವರ್ತಕರ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೆರಡರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಮಾರಾಪ.

“ನನ್ನೊಂದಿಗೇ ಸುಳ್ಳಾಡುವೆಯಾ? ದುಷ್ಟ, ನೋಡು ನಾನು ಏನು ಮಾಡುವೆನೋ?” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ ಅಲಿ. “ನೀನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಸರಿ. ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವತನಕ ಅವರೆಲ್ಲ ಕಾದಿರಬೇಕು.

ವೆದರಬೇಡ" ಎಂದ ಮಾರೂಫ್. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಲಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾರೂಫ್ ಕೋಟ್ರಾಫೀರ್ಸ್ ರನೆಂದು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಸರಿ ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅದೇ ಬಾಯಿಂದ ಈಗ ಅವನು ಆಗರ್ಭದವಿದ್ದನೆಂದು ಸರಿ ವರ್ತಕರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳುವನು?

ಉಳಿದ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಆಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ನಮ್ಮ ಬಾಕಿ ವಿಷಯವೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಸೂಲಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಗಳಿವೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಆಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ "ಬಾಕಿವಿಷಯ ವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ನಾನು ಹಿಂತೆಗೆದೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನೇ ಅತನಿಗೆ ಸಾವಿರ ಪರಹ

ಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು. ನೀವು ಅತ ನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಮೊದಲು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರನ್ನಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀವೇ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಹಾಗೆ ಸಾಫ್.ವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ, ಅತನು ವಂಚಕ ನೆಂದು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಮಾಡಿದನೆಂದು ದೂರುಕೊಡಿ" ಎಂದ.

ವರ್ತಕರು ಸುಲ್ತಾನನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮಗೂ ಮಾರೂಫ್ ನಿಗೂ ನಡೆದ ಲೇವಾ ದೇಸಿಯ ವಿಷಯ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡರು. "ಪ್ರಭೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಬಡವನೆಂದೂ ಹೇಳು ವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲೇ ಒಡಬಗ್ಗಿಗೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹಂಚಿದ. ದವಿದ್ರನು ಎಂಟುಗೂ ಈಗ್ರತಿ ಮಾಡಲಾರ. ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಅತನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆರುವತ್ತು ಸಾವಿರ ಪರಹಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ಹಣವಂತ ನೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಲೂ ಸಾಫ್.ವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅತನ ಪರಿವಾರ ಬರುವ ಸೂಚ ನೆಯೇ ಕಂಡುಬರದು." ಎಂದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಮಾರೂಫ್ ಶ್ರೀಮಂತನಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಪರಮುಲೇಖ, ಮಾರೂಫ್ ಬಡವನಿಗೆ ಹಿಡಿಗಟ್ಟಳೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಕೇಳಿ, ಅತನಿಂದ ಲಾಭ ಹೊಂದುವ ದುರಾಶೆ ಸುಲ್ತಾನನಿಗುಂಟಾ

ಯಿತು. ಅವನು ವರ್ತಕನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ನಂತರ ತನ್ನ ವಜೀರ ವನ್ನು ಕರೆದು “ನಾವು ಈ ಮಾರೂಫನ ಸ್ನೇಹ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಸರಕು ಇಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ತಕರು ಗಿಡುಗಗಳಂತೆ ಹೊಂಚು ಕಾಯುತ್ತಿವಾರೆ. ಅವರು ಆತನ ಸರಕು ಗಳನ್ನು ಲೂಟಿಮಾಡುವಮೊದಲು ನಾವು ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಆಗತದಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ನಮಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲೂ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಲ್ಲೇನೆ” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನ. “ನೀವು ವರಾಸೇಗೊಳಗಾಗಿ ನೋಡ ಹೋಗಿರಿ. ಈ ವನುಷ ಭಾವವಂಚಕನಂತೆ ತೋರುವನು” ಎಂದು ವಜೀರ.

“ನಾನು ಮುಂಚೆ ಆತನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವೆನು. ಅವನೊಂದು ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿದ್ದೇನೆ. ಆತನು ನೋಡಸಗಾರನೆಂದು ರುಜುವಾತಾದರೆ ತಲೆ ತೆಗೆಯುವೆ” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನ. ಕೂಡಲೇ ವಜೀರನು ಮಾರೂಫನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಮಾರೂಫ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ಸಲಾಮುಮಾಡಿ ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

“ನೀನು ಈ ನಗರದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಬಾಕಿ ಕೊಡ ಬೇಕಂತೆ ನಿಜವೇ?” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಕೇಳಿದ. ಮಾರೂಫ ಹೌದೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ. “ಹಾಗಾದರೆ ಏಕೆ ಅವರ ಸಾಲ

ವನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬಾರದು?” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಬಂದಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಅವರ ಬಾಕಿ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಚಿನ್ನ ಬೇಕೆಂದವರಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸರಕು ಬೇಕೆಂದರೆ ಸರಕು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರುಯಾವುದು ಕೋರಿರಬಹುದು ನಾನು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಲ್ಲೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿವೆ” ಎಂದು ಮಾರೂಫ.

ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸುಲ್ತಾನನು ಸಾವಿರ ದೀನಾರ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮುತ್ತುನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ಮುತ್ತುಗಳು ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರವಲ್ಲಿರುವವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮಾರೂಫ್ ಅವನ್ನು ಏನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ
ನೋಡಿ ಕಾಲ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ತುಳಿದುಬಿಟ್ಟನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ರೋಷಿ ಗೆದ್ದನು. "ಘೂರ್ತ,
ಏನು ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

"ಈ ಮುತ್ತು ಸಾಪಿರ ದೀವಾರಗಳಿಗಿಂತ
ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬಾಳುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ
ಕ್ಷುಣ್ಣು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತುಗಳಿವೆ"
ಎಂದ ಮಾರೂಫ್. ಸುಲ್ತಾನನ ದುರಾಸೆ
ಅವನ ಮುಖವನ್ನು, ಅತನು ಕೂಡಲೇ ವರ್ತಕ
ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆಯಿಸಿ "ನೀವು ಏನೂ ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವನ ಪರಿವಾರ ತಪ್ಪದೆ ಬರು
ತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದ. ತರುವಾಯ
ಅತನು ತನ್ನ ವಜೀರನನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ

ಕರೆದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ "ಮಾರೂಫ್ ನನ್ನ ರಾಜ
ಭವನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಆತನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ
ಮಗಳ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಅಕೆಯನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗಲು ಸಮುತಿಸುವನೇನೋ
ತಿಳಿದು ನನಗೆ ಹೇಳಿ. ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೆ ಆತನ
ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ
ಬಹುದು" ಎಂದ.

"ಪ್ರಭೋ, ಈ ಪರದೇಶವನನ್ನು ನೋಡಿ
ದರೆ ನನಗೇಕೋ ಸಂರಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ
ನನ್ನು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದೇ ಸರಿ
ಕಾಣದು. ಈಗಲೇ ಅವಸರವೇನು ಬಂತು.
ಆತನ ಪರಿವಾರದ ಸುಳಿವಾದದೂ ಕಾಣೆ
ಸದು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದನು. ವಜೀ
ರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಬಹಳ

ಕೋಪದಿಂದ "ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತುಕನೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿನಾಹವಾಗುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ತೋರಿವಾಗ ನಾನು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ. ಈಗ ಉತ್ತಮ ಸಂಬಂಧ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಅದನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ನಂತರ ನೀನೇ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿನಾಹವಾಗ ಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈ ವತ್ಸಾಕ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸುಖಿಸುವೆವು. ನಿನ ಗೇನು ಗೊತ್ತು" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ವಜೀರ ನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದನು.

ಪ್ರತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಸಿಟ್ಟು ನೆತ್ತಿ ಗೇರುವುದೆಂದು ವಜೀರ್ ಸುಲ್ತಾನನಿಂದ

ಅಸ್ತ ಕೆವಡೆದು ಮಾರೂಪನಬಳಿಗೆ ಕೋಗಿ "ಸುಲ್ತಾನರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿನಾಹ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು" ಎಂದನು.

"ಸುಲ್ತಾನರ ಅದರಾಭಿಕಕ್ಕೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಹಾರ ಬರಹವನಕೆ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ವಾಗಿ ಕೋರುವುದು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆವೆಂದರೆ ಸುಮ ನಾಯಿತ್ತೇ" ಮದುವೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡವು ಸಾವಿರ ಚೀಲ ಬಂಗಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಮದುವೆಯಾದ ನಗರದ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾವಿರ ಚೀಲ ಚಿನ್ನವನ್ನು ದಾನಮಾಡಬೇಕು.

ಸೈನಿಕರ ವಿನೋದವಿಲಾಸಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರ ಫೈಲಿ ಚಿನ್ನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮದು ಮಗಳಿಗೆ ನೂರು ರತ್ನಗಳನ್ನಾವರೂ ಕೊಡ ಬೇಡವೇ? ರಾಣೀವಾಸವ ದಾಸೀ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ನೂರು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಬಹು ಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಬಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಬರುವಕನಕ ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಸಾಫ್ತು?” ಎಂದ ಮಾರೂಪ್. ವಜೀರನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನ ತಲೆ ತಿರುಗಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಾರೂಪ್‌ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು “ಎಲೈ ಮೂಕ ರಾಜನೇ, ಈ ಮದುವೆ ಕೂಡಲೇ ಸರವೇರಲಿ. ಮದುವೆಗೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ನಾನೇ ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛ

ವಾಗಿ ಹಣವಿದೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ವನ್ನು ಯಾರ ಆಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮದುಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಬಂದನಂತರ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ ಬಹುದು. ಮುಹೂರ್ತ ಮುಂದೂಡುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ಮಾರೂಪ್ ಆಗಲೆಂದ. ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳನ್ನು ಮಾರೂಪ್‌ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ಸಕಲಸಿದ್ಧತೆ ಗಳಾದುವು. ಮಾರೂಪ್ ನನ್ನು ಮದುಮಗ ನನ್ನಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದರು. ಮದುಮಗನಮುಂದೆ ಗಾಯಕರು ಹಾಡಿದರು. ನರ್ತಕಿಯರು ನಾಟ್ಯವಾಡಿದರು. ವಿದೂಷಕರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿದರು. ಜಟ್ಟಿಗಳು ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಅದಿನವೆಲ್ಲ ಮಾರೂಪ್ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಫೈಲಿಗಟ್ಟಳೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದನು. ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಫೈಲಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ವಜೀರನ ಕೈಗಳು ಬಿಡುಹೋದವು. ಆತನು ಮಾರೂಪನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ “ಅಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರ. ನಗರದ ವರ್ತಕರ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫೋಲು ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಸುಲ್ತಾನರ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ,” ಎಂದ.

“ನಿಮ್ಮ ಸೋತ್ತೇನು ಹೋಯಿತು ವಜೀರರೇ? ನನ್ನ ಪರಿವಾರಬರಲಿ, ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ನಾನು ಈಗ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಸಾವಿರ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನೀನೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ” ಎಂದ ಮಾರೂಫ್. ಒಂದೇ ಸಮನೇ ನಲವತ್ತು ದಿನ ಉತ್ತಮ ಗಳು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆದುವು. ಮದುವೆಯ ದಿನ ಬಂತು. ಅಂದು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರೂಫ್ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ಬಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡೆ ಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಮದುವೆಗ, ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಶಯ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕದಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರೂಫ್‌ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣಿರುಸುರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು ಅವನ ಬಳಿ ಬಂದು “ಯಾಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಿ?” ಎನ್ನು. ಏನಾಯಿತು” ಎಂದಳು.

“ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾ ನಮಿ ನಮಿ. ಆದರೆ ಒಗ್ಗಾಗಲು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ಕಾರಣ.” ಎಂದ ಮಾರೂಫ್.

“ಈಗೇನಾಯಿತು?” ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

“ಏನಾಗುವುದೇನುಬಂತು?” ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪರಿವಾರ ಬರುವತನಕ ತಡಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಎಂಥ ಅನುೂಲ್ಮವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇಷ್ಟು ವೈಭವವಾಗಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೂಸಹ. ಮದುವೆಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲಾರದಾದೆ? ಜನರ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನಾನು ಪರಮ ನಿಜ

ನಾದೆ” ಎಂದ ಮಾರೂಫ್. “ಓಹೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಕೆ?” ಎಂದಳು ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ.

ಮದುವೆಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸುಲ್ತಾನನ ಸೌಕರಣಿಗೆ, ಪಾಕಶಾಲೆಯವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಮಾನ ಸೌಕರಣಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಜೀರನವರೆವಿಗೂ ಅನವರತ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು, ಬಂಗಾರವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಮಾರೂಫ್ ಕೊಟ್ಟನು. ಈಗಿನ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಇಸ್ತತ್ತು ಎನಗಳು ನಡೆದುವು. ಸುಲ್ತಾನನ ಬೊಕ್ಕಸ ಬರಿದಾಯಿತು. ಮಾರೂಫನ ಪರಿವಾರ ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ವಜೀರನು ಸುಲ್ತಾನನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾ

ಪ್ರಭೂ, ಖಜಾನೆ ಬರಿವಾಯಿತು. ಆಳಿಯಂ
ವಿರ ಸಂಸತ್ತು ಬರುವ ಸೂಚನೆಯಂತೂ
ಕಾಣಿಸದು. ಈಗೇನುಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೆ
ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ,” ಎಂದ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಕಂಗಾಲಾದನು. “ಹೌದು,
ಈಗೇನುಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ದುಗುಡ
ವಿಂವ ಕೇಳಿದನು. “ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ
ಈತನಿಗೆ ಪರಿವಾರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರು
ವದು. ನನು ನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ, ಎಂದು
ಕವಡೆ ಯಾದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ನಿನು
ವ.ಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಸಿಮ್ಮ ಬಿಡುತ್ತ
ವನ್ನು ಬರೆದುಮಾಡಿವಾನೆ. ಕೂಡಲೇ ಇವ
ನಿಗೆ ತಕ್ಕದಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು” ಎಂದ ವಜೀರ.
“ಆತನ ಯಥಾರ್ಥ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ

ಜೆನ್ನ” ಎಂದ ಸುಲ್ತಾನ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ.
“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಗಂಡನ ಗುಟ್ಟು ಹೆಂಡ
ತಿಯುಮುಂದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರಲಾರದು. ಆತನ
ಸಂಗತಿಯನ್ನರಿಯಲು ನಾನೊಂದು ಬಾರಿ
ತನು ಮಗೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವ
ಕಾಶಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ವಜೀರ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಅವಕ್ಕೆ ಸಮ ತಿಳಿದನು.
ಒಂದು ತೆರೆಯೊಂದೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು
ಬಂದು ಕಳಿತಳು. ವಜೀರನು ಮತ್ತೊಂದು
ಕಥೆ ನಿಂತು “ಅಮ್ಮಾ, ಬಿಡುತ್ತ ಬರಿದಾ
ಯಿತು. ಆ ಪುಣ್ಯ ಸಿಮ್ಮ ಪತನಾಯರು ಕಟ್ಟ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿವಾರ
ವಿರುವುದಾಗಿ ದಿನಚಳಿಗಾದರೆ ಎಲ್ಲಕಡೆ
ಯಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೋಡಿದವರಿಲ್ಲ.

ಈ ಮಾರೂಪನವಿಷಯ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಆತನು ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನೇ ನಾನು ಪ್ರಭುಗಳ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು" ಎಂದು.

"ಪರಿವಾರ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಆಭರಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಆಭರಣಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಆಕೆ.

"ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನೀವಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಗುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಜ್ಜುನನೇ ನೀಡಿ," ಎಂದ ಮಜೇರ. "ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ"

ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅಂದುರಾತ್ರಿ ಮಾರೂಪ ನೋಂದಿಗೆ "ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗಾದರೂ ನಿಜ ಹೇಳಬಾರದೆ?" ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳಾಗಲೀ, ಪರಿವಾರವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಮ್ಪ್ರದೇಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಅವರು ಸಮಗೇ ಕೂಸರಿಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಲಿನ್ನಾರೆ. ಮರಿಮಾಡದೆ ನನ್ನೊಂಗೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಾನು ಸವಾಯಮಾಡುವೆನು," ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಮಾರೂಪ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಾನನ ಮಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ದಂಗಾದಳು. "ಇಂಥ ದಂಗಾಕೋರತನವನ್ನು

ನಾನಂದೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಾನ
ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ವಜೀರರು
ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು
ವುದು ಬಿಡಿಕೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ
ದೀನಾರಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಯಾವುದಾದರೂ ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಿಡಿ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಮೂಲಕವಾದರೂ
ಸಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮಿಸುವನೋಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ”
ಎಂದಳು. ಮಾರೂಫ್ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು, ಸೇವಕರು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪನ್ನು
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಆಶ್ರಯಕ್ಕೆ
ಉತ್ತಮಚಾತಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ
ಪರಾರಿಯಾದನು. ಮಾರನೇಯದಿನ
ಮುಂಜಾನೆ ಸುಲ್ತಾನನೂ ವ.ಶ್ಚಿ ಆತನ ವಜೀ

ರನೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದರು.
ಆಕೆ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತನಂತರ ಸುಲ್ತಾ
ನರು “ಆಮ್ಮಾ ಸಿನ್ನ ಪತಿಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ
ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ತಿಳಿಯಿತೇ?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು.

“ಚಾಡಿಹೇಳಿದವರ ನಾಲಗೆ ಸೀದು
ಹೋದೀತು.” ಎಂದಳು ಸುಲ್ತಾನನವಳು.

“ಹಾಗೆಂದರೇನು ತಾಯಿ?” ಎಂದು
ಸುಲ್ತಾನನು ಕೇಳಿದನು.

“ಸಿನ್ನರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಪತಿರಾಯರಿಗೆ
ಯಾರೋ ಒಂದು ಪತ್ರತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಆ
ಪತ್ರವನ್ನು ನಾನೇ ಓದಿದುನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ
ಗಂಡನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿರುವ ಐನೂರುಮಂದಿ
ಗುಲಾಮರು ಆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು.

ಎರಡು ಸಾವಿರಮಂದಿ ದರೋಡೆಕಾರರು ಪರಿವಾರದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರಂತೆ. ಭಾರಿ ಕಾಳಗ ನಾಯಿತಂತೆ. ಅನೇಕ ಗುಲಾಮರೂ, ಹೇಸರ ಕತ್ತಿಗಳೂ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ, ಸುಸಾರು ಎನ್ನುತ್ತ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸರಕು ನಷ್ಟವಾಯಿತಂತೆ. ಅಂತಲೇ ಪರಿವಾರ ತಡನಾಯಿತೆಂದು ತಮ್ಮ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಸರಕು ಸಾಕಾ ದರೂ ಅವರು ಧೃತಿಗೆಡದೆ "ಅದೇನುಮಹಾ" ಎಂತ ಅಂದರು. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರು. ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕರೆತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಸುಲ್ತಾನನು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೇಕಾಯಾದನು. ವಜೀ

ರನಕಡೆ ನೋಡಿ "ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ. ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ಮಾರೂಫ್ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಮರು ಭೂಮಿಯಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವೇಳೆಗೆ ಅವನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಯಿತು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಹೊಲವನ್ನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದ ರೈತನೊಬ್ಬನು ಮಾರೂಫನನ್ನು ನೋಡಿ "ದೊರೆಗಳಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿ" ಎಂದು ನೆಲಮುಟ್ಟಿ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದನು. ಮಾರೂಫ್ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ

ಅಧಿಕಾರಿ ಎಂದು ಆ ಬಡ ರೈತನು ಭಾವಿಸಿದ.
ಮಾರೂಫ ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು “ನೀನು
ಯಾರನ್ನಾ? ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಭೋಜನಗೃಹವಿರು
ವುದೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಈ ಹೊಲ ನನ್ನದು ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನ ಗ್ರಾಮ
ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕದು. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗಿಲ್ಲ.
ಸಮಗೇಕೆ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ. ನೀವಿಷ್ಟೇ ಇರು.
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮಗೆ ಉಪಚರಿಸುತ್ತೇನೆ.
ನಂತರ ನೀವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು”
ಎಂದು ರೈತನು ಗ್ರಾಮದ ಕಡೆ ನಡೆದನು.

ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ರೈತನು ಬರಲಿಲ್ಲ.
ತನ್ನಿಂದ ಅವನ ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು
ಹಾಳಾದುವು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮಾರೂಫ

ನೇಗಿಲುಹಿಡಿದು ಉಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಎತ್ತುಗಳು ಕೊಂಡಮಾರ ಹೋದನಂತರ
ನೇಗಿರಿಗೆ ಏನೋ ಅಡ್ಡತಗಲಿತು. ಆತನು
ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಎತ್ತುಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ನೇಗಿಲನ್ನು ಏನು ರವಯಿತೋ ಸೋಡಲು
ಮಾರೂಫ ಹಾರಿದುಂಟೆ ಆಗಲೂ ಒಂದು
ಚಪ್ಪೆ ಕದ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪೆ ಹಾಕಿಸಿತು. ಆತನು
ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಸಹ್ಯವಾಯಿತು. ತನ್ನ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು
ಒಂದು ಸುತ್ತು ತಳ್ಳಿದನು. ಬಂಡೆಯ ಕೆಳಗೆ
ಒಂದು ಸಾತಾಳಗೃಹವಿತ್ತು. ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು
ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿದ್ದುವು.

ಮಾರೂಫ ಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿಳಿದು ಹೋದನು.
ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಪದಸಾಲೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ
ನಾಲ್ಕು ಕೋಣೆಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ
ರಾಶಿ, ಮುತ್ತಿನರಾಶಿ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳ ರಾಶಿ
ಗಳಿದ್ದುವು. ಮಾರೂಫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ
ಯಾರೋ ರಾಜನಿಂದವರು ಆ ಸಲಮಾಳಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಧನವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ತರುವಾಯ ಆ ರಾಜ್ಯ ಸಾಶವಾಗಿರಬೇಕು.
ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಮರುಭೂಮಿ ಯಾಗಿರ
ಬಹುದು. ಮಾರೂಫ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು
ತಾನೇ ನಂಬದಾದನು. ಅವನು ಹೊರಗೆ
ಬಂದು, ಚಪ್ಪೆಯನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟು,
ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಗ್ಧ ಎರಚಿ, ರೈತನಿಗಾಗಿ
ಎದುರುನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತನು.

ಕೊಂಚಮೊತ್ತಿಗೆ ರೈತನು ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆಬಂದನು.
ಮಾರೂವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ
“ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭುಗಳು. ನಿಮಗೋಸ್ಕರ
ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಡಿಸ ಬೇಕಾ
ಯಿತು. ಕಾಲವಿಲಂಬವಾಯಿತು. ಮನ್ನಿಸಿ”
ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

“ಆಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ತುಂಬಾ
ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂತೆ ತೋರುವುದು. ಬುದ್ಧಿವಂತ
ನೆಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ನನ್ನಹತ್ತಿರ ಐವತ್ತು
ಸಾವಿರ ವಿಸಾರಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು ಈ ಹೊಲ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು.
ಹಗಲಿಂದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರ
ಮಾಡಿದರೆ ನೀನು ಸುಖಪಡುವೆ. ಈ ಹೊಲ

+++++

ವನ್ನು ಉತ್ತು ಕಾಯಕಷ್ಟಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೊಂತ
ಸಂಪಾದಿಸ ಬಲ್ಲೆ” ಎಂದನು.

ರೈತನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು.
ಮಾರೂವ್ ತನಗೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು
ಕೊಟ್ಟ ಯಾವತ್ತೂ ಹಣವನ್ನು ರೈತನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಆ ಹೊಲವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ
ವಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ರೈತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಕೆಲವುದಿನ ವಿಧು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಹೇಸರ
ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿ
ದನು. ಸ್ವಲ್ಪಪುಟ್ಟ ಪರಿವಾರಗಳು ಅತ್ತಕಡೆ
ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೂ, ಅವುಗಳೊಂದಿಗಿದ್ದ
ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ತಾನು ಕ್ರಯಕೊಟ್ಟು
ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಐನೂರು
ಹೇಸರ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಐನೂರು ಗುಲಾಮ
ರನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ಹೊಲದಲ್ಲಿ
ತನಗೆ ದೊರಕಿದ ರತ್ನರಾಶಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಿ
ಗಳಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಬತಾನ್
ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ನಗರದ ಸುಲ್ತಾನನು ತುಂಬಾ
ಪೇಶಾಖವಿದ್ದನು. ಬೊಕ್ಕಸಬಂದಿಗಾಗಿ ಒಂದು
ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ತನ್ನ ಗಂಡನು ಪರಿವಾರ
ವನ್ನು ತರಲುಹೋದನೆಂದು ಆತನ ಮಗಳು
ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅವನು ಇಂದೋ ಸಾಳೆಯೋ
ಬರಬಹುದೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಚಾತಕವಷ್ಟೆ
ಯಂತೆ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗಿರು
ವಾಗ ಒಂದುದಿನ ವಜೀರನು “ಮಹಾಪ್ರಭೂ,

+++++

ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಹೇಳಿದ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನಂಬಿ
ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಕೆಯ
ಹೋದುದು ಸಂಪತ್ತು ತರಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣ
ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿರುವನು.
ಅವನಿಗಿಲ್ಲದ ಬರಬೇಕು ಸರಿವಾರ” ಎಂದು
ತಿರಸ್ಕಾರಪೂರಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಸರಿಯಾಗಿ ಆದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭಟ
ನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸಲಾಮುಟ್ಟು
ಸಲಾಮುಮಾಡಿ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಆಳಿ
ಯಂದಿರು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ.

ಸುಲಾನನ ಮುಖವರಳಿತು, ಮಂತ್ರಿಯ
ಮುಖ ಬಾಡಿತು. ಮಾರೂವನು ಬಂದು
ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಆಸ್ತಿಕೊಂಡು “ನಾನು ನೆನಪಿ
ದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ನನ್ನ
ಸೋತ್ತಿನ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು.
ನೋಡುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನ
ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ರಾಜಭವನದ ಮುಂದಿದ್ದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ
ಮೂಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವು
ಗಳನ್ನು ಮೊತ್ತು ತಂದ ಹೇಸರಕತ್ತೆಗಳನ್ನು
ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಧನರಾಶಿಯನ್ನು
ನೋಡಲು ಬಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು
ಭಟರು ತಡೆದು ದೂರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು.

ಮಾರೂಸ್ ತಂದ ರತ್ನರಾಶಿಯನ್ನು ಕಂಡು
ಸುಲ್ತಾನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರೈಸಿದುವು.
ಕೆಲವು ಮೂಟೆಗಳ ತುಂಬಾ ವಸ್ತುಗಳು,
ಕೆಲವು ಮೂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾಜಾ ಪೈಡೂರ್ದಗಳು,

ಕೆಲವು ಮೂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಮರಕತಗಳು, ಮತ್ತೆ
ಕೆಲವು ದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣರಾಗಗಳು, ಇನ್ನು ಕೆಲವು
ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆಕಾಯಿಗಾತ್ರದ ಮುತ್ತು
ಗಳು ಇದ್ದುವು.

“ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಸರಕೇ?” ಅಚ್ಚರಿ
ಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸುಲ್ತಾನ.

“ಎಷ್ಟೋ ಸರಕು ಹಾಕಾಯಿತು.
ಉಳಿದಿರುವದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸೋತ್ತಿ” ಎಂದ
ಮಾರೂಸ್ ಮುಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತಾ.

ಸುಲ್ತಾನನು ವಜೀರನಕಡೆ ತಿರುಗಿ
“ಈಗೇನು ಹೇಳುವೆ?” ಎಂದ.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಇದನ್ನು ನೋಡಿ
ಮೋಸ ಬೀದಿರಿ. ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಕೃತ್ರಿಮ
ವಿರಬೇಕು” ಎಂದ ವಜೀರ.

+++++ ಚಂದಮಾಮ +++++

ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ” ಎಂದು ಕರೋರನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಸುಲ್ತಾನ. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ವಜೀರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ದೂರಹೋದರು.

ಆಗಲೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಮಾರೂಪನನ್ನು ತನ್ನ ವಜೀರನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ತನ್ನ ನಂತರ ಆತನೇ ಸುಲ್ತಾನನೆಂದು ರಾಜ್ಯ ದೊಳಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಮಾರೂಪನ ಪರಿವಾರ ಬಂದುಸೇರಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಒಂದು ಭಾರಿ ಔತಣ ಕೂಟ ನೇರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ನಗರದ ವರ್ತಕಗಣ ಕೈಲ್ಲಾ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಔತಣ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಬಂದವನು. ಮಾರೂಪ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರಿತ್ತ ಹಣಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದ ಅನಂದವೂ ಅಸ್ವರ್ಯವೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ.

“ನಮ್ಮ ಹಣ ಎಲ್ಲೆಗೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು

ಚಿಲ್ಲರೆಲ್ಲರೇ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು. ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾಲ ತಮಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದರು ಆ ವರ್ತಕರು.

ಅಲಿಯ ಮುಖ ಬಿಳಿಬಿಳಿಯಾಯಿತು. ಮಾರೂಪ್ ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದನೋ ಅನುಸರಿಸಿ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಮಗಳು ತನ್ನ ಅಜ್ಜರಿಯನ್ನು ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ “ಈ ಸೊತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮದೇ? ಮತ್ತೆ ನೀವು ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಈ ಅಪ್ಪ ಹೂಡಿದಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಿಶೇಷಕಳೆಯಿತ್ತು.

ಮಾರೂಪ್ ಆಕೆಗೆ ನಿಜಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅಸರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳಕಾಲ ಸುಖ ವಾಗಿ ಬಾಳಿ, ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ತೀರಿ ಕೊಂಡನಂತರ ಮಾರೂಪ್ ಖತಾನ್‌ನಗರದ ಸುಲ್ತಾನನಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಸೈಭವವಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಬಾಲ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು

ಬಿಂಬಾಸೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಂಗಯ್ಯ, ಶರಭಯ್ಯ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಶರಭಯ್ಯನು ಆ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಸಂಗಯ್ಯ ತನಗಿದ್ದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಣ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ. ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ. ಮದುವೆಯಾದ, ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದುವು. ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನಪಡೆದನು.

ಹಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಶರಭಯ್ಯ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬಂದವನೇ ಮೊದಲು ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಲು ಹೊರಟ. ಹಿಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈಗ ಭಾರಿ ಭವನವಿತ್ತು. ಅದರ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಗೇರುಮರ ಈಗ ಭಾರಿ

ವೃಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗಿನ ಜಗುಲಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

“ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಸಂಗಯ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾಯಿ ಯೊಂದು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಶರಭಯ್ಯನ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಿತು.

ನಾಯಿ ಬೊಗಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು, ನಾಯಿಯನ್ನು ಗವಸಿ, ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಮರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದಳು.

“ಸಂಗಯ್ಯನ ಮನೆ ಇದೇನೇ ತಾಯಿ?” ಎಂದು ಶರಭಯ್ಯ ಕೇಳಿದ. ಹೌದೆಂದು ಆಕೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸಿಯೇ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೋ ಗೊತ್ತೇ?” ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶರಭಯ್ಯ.

“ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಳು.

ಯಶಾ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣರಾವ್

ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ. “ತಾಯಾ, ನಾನೂ ಸಂಗಯ್ಯನೂ ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತರು. ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಆ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದೆ. ಆತ ನನ್ನು ನೋಡುವ ಆದ್ಯಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶರಭಯ್ಯ.

ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲು ಬಾಧಕೊಡುವಷ್ಟು ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಶರಭಯ್ಯ ಗೇರುಮರವ ಕೆಳಗಿಪ್ಪ ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಅಂಗವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬೆವರನ್ನೊರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ “ತಿಳಿಯದೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಮ್ಮ. ಈ ಬಾಗಿಲು

ಸಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ನೀನೇನಾಗಬೇಕು ತಾಯಿ? ಹೆಂಡತಿಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಆಕೆ ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು.

“ನೋಡಿ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾದಂತಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುವುದು. ಆಹ್ವಾ! ಉರಿ ಬಿಸಿಲು. ಒಂದೇ ದಾಹ. ಕುಡಿಯಲು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನು ಕೊಡುವೆಯಾ ತಾಯಿ?” ಎಂದ ಶರಭಯ್ಯ.

ಆಕೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಲೋಟಾ ನೀರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ನೀರು ಬಂದಿಗೆ ಯಲ್ಲಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ತಣ್ಣಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀರನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದುಕೊಂಡ. ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ವಾಸನೆ ಬಡಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಶರಭಯ್ಯ ಆ ನೀರನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ, ಲೋಟಾ ಆಕೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದನು.

“ನಾನಿನ್ನು ಹೊರಡಬೇಕು. ಸಂಗಯ್ಯ ನನ್ನು ಕಾಣುವುದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಬಂದರೆ ನಾನು ಬಂದು ಹೋದೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಮ್ಮ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಶರಭಯ್ಯ. ಸಂಗಯ್ಯ ತ್ರೀಮಂತ ನಾದುವನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳು ತಾಯಿ. ಈ ಮನೆ ಯನ್ನು ಆಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ನನಗೆ ಈ ಬಾಗಿಲೊಂದು ಸರಿಬೀಳ ಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಸಂಗಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸು. ಇರುವ ವಿಚಾರ ಬಚ್ಚಿದರೆ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಮ್ಮ. ಈ ಬಾಗಿಲು

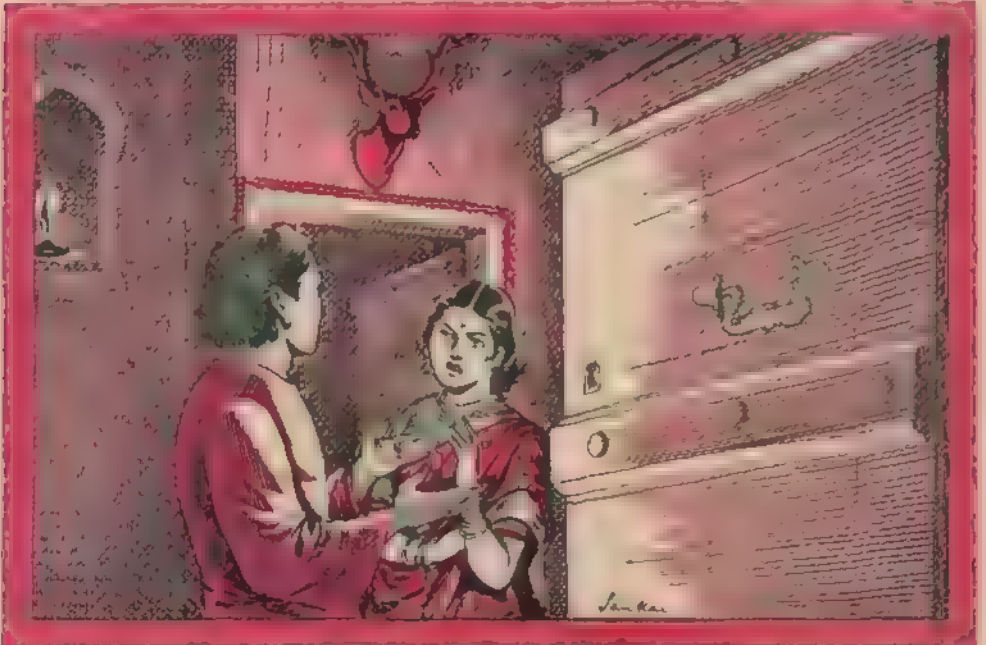
ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮರಗೆಲಸ
ವನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ಬಾಗಿಲುಗಳ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ಬಾಗಿಲಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು
ಸಂಗಯ್ಯ ಗಮನಿಸಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಅದು
ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಸಿದುದಾಗಿ ಆತ
ನಿಗೆ ಹೇಳಮ್ಮಾ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶರಭಯ್ಯ
ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

ಅಂದು ಕತ್ತಲಾಗುವ ತನಕ ಸಂಗಯ್ಯ
ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರವಷ್ಟೇ ಬಂದ.
ಆಗ ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಶರಭಯ್ಯ ಬಂದುಮೋದ ಸಂಗತಿ ಕೇಂದ
ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ತುಂಬಾ ನೊಂದು
ಕೊಂಡು “ಆತನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ
ಹೋದೆಯಾ? ಹೊರಟುಹೋಗಲು ನಕೆ

ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟೆ. ಆತ ನನು ಹೇಳಿದ” ಎಂದು
ಕೇಂದತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಸಂಗಯ್ಯ.

“ನಾವು ಸಿ ತಿವಂತರಾದುದನ್ನು ಕಂಡು
ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಮನೆ ಸೊಗು
ಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕೊಳೆದರು. ಅದೇ ಎಂದು
ವಿಷಯದಲ್ಲಿನಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ.
ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕೊರಬಾಗಿಲು
ಪಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಎನ್ನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಮರಗೆಲಸ ಬರುವ
ದಂತೆ. ಬಾಗಿಲು ಪಿಡಿಸೋ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು
ನನುಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು”
ಎಂದಳು ಸಂಗಯ್ಯನ ಮಡದಿ.

ಸಂಗಯ್ಯನು ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದಿ ತನ್ನ
ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಹಳಹೊತ್ತು

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮೋಷವೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಬಿಸಿಲು ಕಾಲ ಬಂತು. ಶರಭಯ್ಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಈ ಸಾರಿಯಾದರೂ ಸಂಗಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಆತನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಪೊರಗಿನಿಂದ “ಸಂಗಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಕರೆದ.

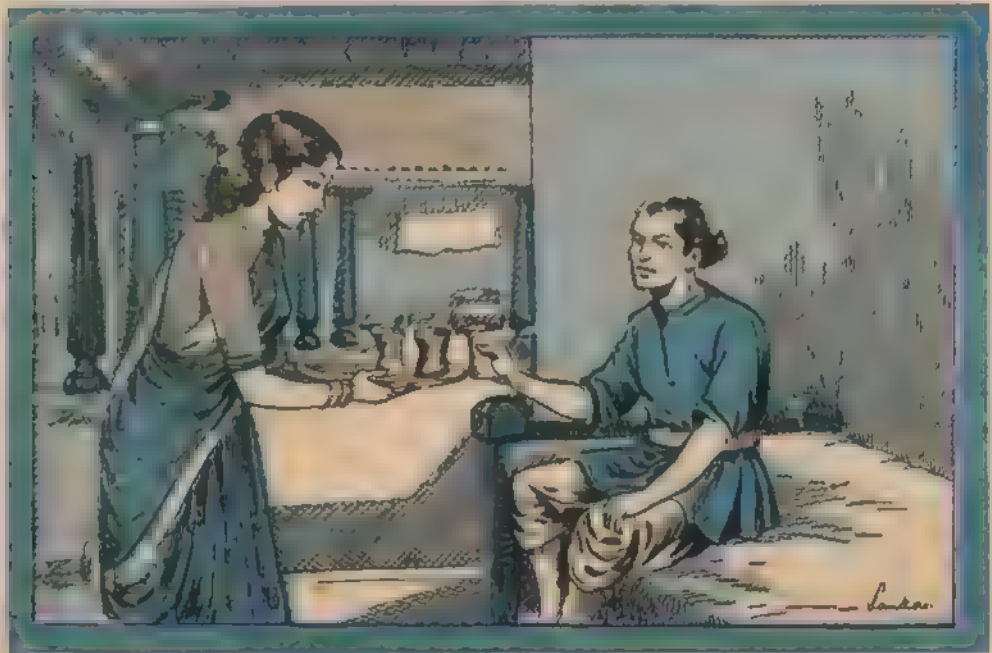
ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶರಭಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ “ಬನ್ನಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು.

“ಸಂಗಯ್ಯಾ ಇದ್ದಾನೇನಮ್ಮ” ಎಂದು ಶರಭಯ್ಯ ಕೇಳಿದ. “ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲೋ ಕೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನು ಬರುವ

ಸಮಯವಾಯಿತು. ಆಜ್ಞೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ? ಒಳಗಡೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು ಆಕೆ ಮೃದು ಮಧುರವಾಗಿ.

ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಆಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಲೋಟಾ ಗಳನ್ನು ತಂದು ಆತನ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಒಂದ ರಲ್ಲಿ ಮಜಿಗೆ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಎಳಸಿರರು, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಿರುವ ಸೊಗಸಾದ ಕೂಜಾನೀರು ಇತ್ತು.

“ಇವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ. ಊಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಜಮಾನರು ಬರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ವಿರಾಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ಉಪಕರಿಸಿದಳು ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ.

“ಎಲಾ, ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಕೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾಳೆ!” ಎಂದುಕೊಂಡ ಶರಭಯ್ಯ.

ಕೊಂಡಮೊತ್ತಿಗೆ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು “ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನೀವು ಊಟಕ್ಕೇಳಿ” ಎಂದಳು.

“ಈಗಲೇ ಏನು ಅವಸರ ತಾಯಿ. ಸಂಗಯ್ಯನೂ ಬರಲಿ” ಎಂದ ಶರಭಯ್ಯ.

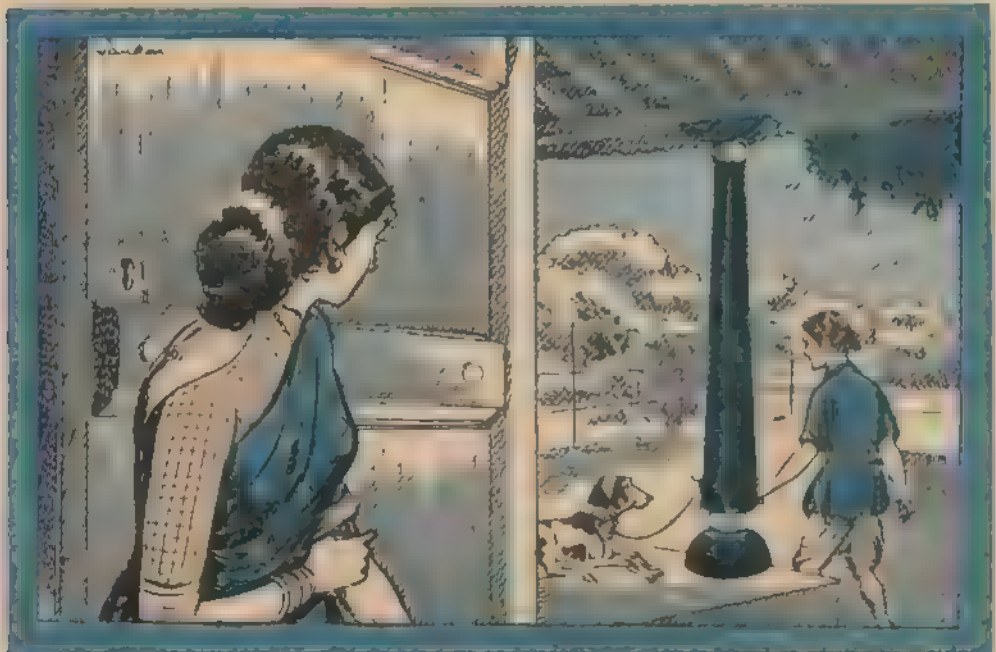
“ಅವರ ಹಸಿವು ಅನಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಏನೋ. ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ನೀವು ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿದುಕೊಂಡಿರುವುದೇಕೆ? ಊಟಕ್ಕೇಳಿ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಊಟಮಾಡುವಿರಂತೆ!”

ಎಂದಳು ಸಂಗಯ್ಯನ ಕೆಂಡತಿ. ನಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶರಭಯ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿದಾಗಿತ್ತು. ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ. ಅಡಿಗೆ ಬಹಳ ರುಚಿಕರವಾಗಿತ್ತು. ಊಟಮುಗಿಸಿ ಮಲಗಿದ ಶರಭಯ್ಯ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಾಗ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗಿತ್ತು.

ಆಗಲೂ ಸಂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಇನ್ನು ನಾನು ಹೊರಡಬೇಕು. ಸಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಈ ಬಾರಿಯೂ ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಶರಭಯ್ಯ.

“ಹೋಗಬೇಡಿ. ಈ ಸಲವೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇರಿ. ನಾಳೆ ಕೋಗುವಿರಂತೆ” ಎಂದಳು

ಸಂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ. "ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವಾರು ಜನ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೇನೋ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸವಿದೆ. ಅದರ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಂಗಯ್ಯನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದುದಾಗಿ ಹೇಳು. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ, ತೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸು ತಾಯಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆಂದು ಹೇಳು. ನನಗೆ ಬಾಗಿಲುಗಳ ವಿಚಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾನು ಬಡಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೀಪಗಳು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಗಿಲು. ಸೊಗಸಾದ ಬಾಗಿಲು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತರಬಯ್ಯ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಸಂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತರಬಯ್ಯ ಬಂದು ಹೋದುದನ್ನು ಅತನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಸಂಗಯ್ಯನು ಕೇಳಿ ಸಂಗಯ್ಯನು "ತರಬಯ್ಯ

ತುಂಬಾ ಯೋಗ್ಯಮನುಷ್ಯ. ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತ. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತ" ಎಂದ.

"ಆತ ಹೋದ ಸಲ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಹೊರಬಾಗಿಲು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಕೊಂಡಾಡಿದರು" ಎಂದಳು ಹೆಂಡತಿ.

"ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಬಾಗಿಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದಾಗ ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಅದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅದರ ಗುಣಾರ್ಥ ತಿಳಿಯಿತು. ಅತನು ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದನೋ ಒಲ್ಲೆಯಾ" ಹೋದ ವರ್ಷ ಅತನು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಅತನಿಗೆ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಅತನಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಲ ವಿಶೇಷ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಂತರೇ ಅತನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ" ಎಂದ ಸಂಗಯ್ಯ.

"ಹೌದು. ಅದರ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಇನ್ನಾ ನಿಸ್ಸಗಳನ್ನು ಅರಿತು ನಂತರ ಅದರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದಳವಳು.

ಉರುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕರಡಿ

ಒಂದು ಸಾರಿ ನರಿಗೆ ತರಕಾರಿ ತೋಟಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಅದು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆದು ಕೆಲವು ತರಕಾರಿ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಸೆಟ್ಟಿತು. ಅವು ಬೆಳೆದು ಕಾಯಿ ಗಳಾದಾಗ, ಕಾಯಿಗಳು ಮಾಯವಾಗ ತೋಡಗಿದುವು. ಈ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ನರಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದು ಯಾರೊಂದು ತಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ.

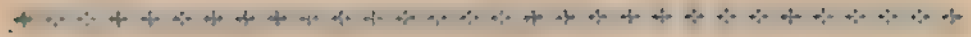
ನರಿಯ ತೋಟದಿಂದ ತರಕಾರಿ ಕದಿಯುವುದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ; ಮೊಲವೇ! ಮೊಲ ಅತ್ಯಂತ ಚಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ನರಿಗೆ ಕಳ್ಳನ ಬಾಡೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನರಿ ಕಳ್ಳ ಬರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿತು. ತೋಟದ ಸುತ್ತೂ ಹಾಕಿದ ಬೇಲಿಯು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಲವಿತ್ತು. ಈ ಬಿಲದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳ ಬರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದು ನರಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಒಂದು

ಉಪಾಯಮಾಡಿತು. ಏನೆಂದರೆ, ಬೇಲಿಯು ಒಂಬವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಿದಿರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿತು. ಬಳಿಕ ಆ ಬಿದಿರನ್ನು ಬಾಗಿಸಿ ಹಗ್ಗದ ಉರುಳು ಬಿಲದ ಬಾಯಿಗೆ ಸಂಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯಾದರೂ ಬಿಲದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಲೇ, ಬಿದಿರು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆವ ಹಾಗೆ ಬೋಸು ರಚಿಸಿ ನರಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಮೊಲ ಒಂದು ಬಿಲದೊಳಗೆ ಕಾಲು ತೂರಿಸುತ್ತಲೇ ಮೊಲದ ನಡು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉರುಳು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಕೊಡಲೇ ಬಿದಿರು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು, ಮೊಲ—ಪಾಪ!—ಭೂಮಿಗೆ ಅಪ್ಪೆತ್ತರವಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು!

ಮೊಲಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರರೇ ಎಂದು ಅಚೆಗೆ ಅಚೆಗೆ ನೋಡಿತು. ಆಗೊಂದು ಕರಡಿ ಚೀನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ

ರಾಜ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. “ಓಕರವ್ಯಾಣ್ಣಾ!” ಎಂದು ಮೊಲ ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು. ಕರಡಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ “ಎಲೇ! ಅಲ್ಲಿನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರು ವಿಯಾ?” ಎಂದು ಅರ್ಪಯ್ಯದಿಂದ.

“ನರಿಯ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕಾವಲು ಕಾಯು ತಿನ್ನೇನೆ. ಬೆಳ ತನಕ ಕಾದರೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ ನುಯ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗೇನು ತೊಂದರೆ ಬಂತೆಂದರೆ, ಕಳ್ಳರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಂಥ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ರೂಪಾಯಿ ಆಶೆ ಗೇನೋ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಹೋಗಲಿ, ನೀನಾ ದರೂ ಮಾಡುವೆಯಾ? ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಇದ್ದವ” ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

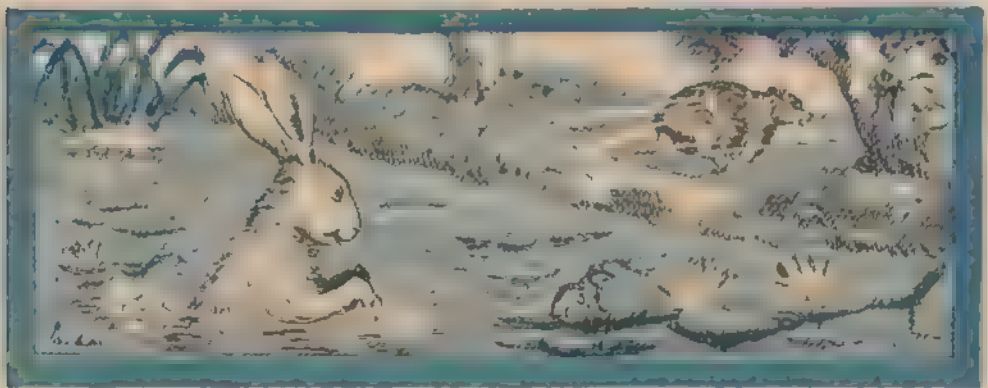
ಕರಡಿಗೆ ಆತೆಹುಟ್ಟಿತು. ಅದು ಬಿಡಿವನ್ನು ಬಾಗಿ ಮೊಲವನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದ ಬಿಡಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಮೊಲ ಕೂಡಲೇ ಓಡಿಹೋಗಿ ನರಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ “ನರಿ ಬಾವ! ಬೇಗ ಬಾ ನೋಡು! ಕಳ್ಳ ಉರುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ.” ಎಂದು ಕರೆ

ಯಿತು. ನರಿ ದೊಡ್ಡ ಪೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಕರಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿನಗಿದ್ದೇನು ರೋಗ! ಅಂ?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿತು.

ಕರಡಿ ನನೋ ಪೇಳಲೆತ್ತಿಸಿದಾಗ “ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಹೊಡೆ!” ಎಂದಿತು ಮೊಲ. ನರಿ ಕರಡಿಯ ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯ ತೊಡ ಗಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮೊಲ ಓಡಿಹೋಗಿ ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಗಿನ ತನಕ ಮುಳುಗಿ ಕಳುಕುಕೊಂಡಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರಡಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯೆಲ್ಲಾ ನರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಉರುಳಿಸೋಗಿಂದ ಬದುಗಡೆಕೊಂಡ, ಮೊಲವನ್ನು ಹುಡು ಕುತ್ತಾ ಹೋದಂತು. ಅದು ಆ ಕೆರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮೊಲದ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಗೊಂಗುರು ಕಪ್ಪೆ ಯೆಂದುಕೊಂಡು “ನಿ ಗೊಂಗುರುಗಪ್ಪೆ! ಈ ದಾರಿಯಾಗಿ ಮೊಲ ಬಂತೆ!” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. “ಬಂತು ಆಚೆ ಕಡೆ ಓಡಿತು” ಎಂದು ಮೊಲ ಕರಡಿಯನ್ನು ತಪ್ಪ ದಾರಿ ಓಡಿಸಿತು. ನಂತರ ಮೊಲ ಸಿಕ್ಕಿಂತೆ ಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು.

ಮಿತ್ರವಾಚ

ಬಿಲದೊಳಗೆ ನಂದರೇ
ಕಾಗೆಯನು ನೋಡಿ
ಕೇಳಿತಾರೆಂದು ಇಲಿ
ಸಂಶಯದಿ ಕೂಡಿ
“ಅಯ್ಯ ಓ, ಅಣ್ಣಯ್ಯ!
ಕಿರಿದಾದ ನಿನ್ನ
ಹಿರಿಯಗುಣವದು ತುಂಬ
ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು ಎನ್ನ.
ಸ್ನೇಹವನು ಬಯಸಿನಾ
ಬಂದೆನೋ ಗೆಳೆಯ!”
ಎಂದು ಕಾಗೆಯು ಹೊರಗೆ
ಕರೆಯಿತಾ ಇಲಿಯ
ಇಲಿಯಂದಿ “ತಬ್ಬಬ್ಬ!
ನನುಗೆಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ?
ತಿನುವಾತ ನೀನೆಮ್ಮ;
ಕವಿಸುವೆಯ ಮೋಹ?
ತಕ್ಕವರ ಜತೆಗೆ ಸ್ನೇಹವ
ಮಾಡ ಬೇಕು.

ಹಗೆಗಳನು ಕಂಡಾಗ
ದೂರವಿರ ಬೇಕು.
ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ನಿನ್ನ
ಭಾವವಿದು ಕ್ಷಣಿಕವೇ!
ಎಷ್ಟು ಕುದಿದರು ನೀರು
ಬಿಂಕಿಗಂತಕವೇ!”
ಲಘುಪತನಕವು ನುಡಿಯಿ
“ತಿಂತೆನ್ನ ಬೇಡ
ನೋಡದಲೆ ಸಂಶಯದಿ
ಎನ್ನ ಕೊಲಬೇಡ!”
ನುಡಿಯಿತು ಹಿರಣ್ಯಕವು:
“ಇದು ಹಗೆಯನಂಟು!
ಹುಟ್ಟುಹಗೆ, ತೊಟ್ಟುಹಗೆ
ಹಗೆಗಳೆರಡುಂಟು.
ಎಂದಿಗೂ ಹಗೆ ತೀರ್ಪು
ಸಂಧಿ ಬಿಡರಾರೂ!
ಹಾವ್ - ಮುಂಗುಸುಗಳೆಂತು
ಸ್ನೇಹವಾದಾರು?

ಎಣ್ಣೆಗೂ - ಸೀಗೆಗೂ
 ಬೆಂಕಿ ನೀಡ್‌ಗಳಿಗೂ,
 ಸಿಂಹಕ್ಕೂ ಅನೆಗೂ,
 ನಾಯ್ - ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗೂ,
 ಎಂದಿಗೂ ಸ್ನೇಹ ಕುದು
 ರದು, ಹೋಗು ದೂರ!"
 ಒಡನೆ ಸುಡಿಯಿತು ಕಾಗೆ:
 "ಓ ಗುಣಾಕಾರ!
 ಸಹಜ ನೀನೆಂದರೂ
 ಈಗ ಹಾಗಲ್ಲ;
 ಕಾರಣವು ಇಲ್ಲದೆಯೇ
 ಹಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
 ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಳೆಗೆಲ್ಲ

ಒಪ್ಪುವೆನು ನಾನು.
 ಗುಣಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಹೊರತು
 ಕಪಟವಿಲ್ಲೇನೂ.
 ಬಾ ಮಿತ್ರ, ಸ್ನೇಹದ ಪ್ರ
 ಮಾಣ ಮಾಡೋಣ.
 ನಿನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬದ್ಧ
 ನಾನ್, ಹಿಡಿ ಪ್ರಮಾಣ!"
 ಇಲಿಯೆಂದಿ: "ತಾನೆಗೇನ್ -
 ಇಂದ್ರ ನಂತಹನೂ,
 ಅನೆ ಮುರಿದಾಕಳೆಯ
 ತುಂಬ ಕೇಳಿಹೆನು.
 ಸಂದು ದೊರೆತಾಗ ಹಿತ
 ನೆಂಬುದನು ಮರೆತು
 ಕೊಲ್ಲುವುದ ಬಲ್ಲೆನ್ನೆ,
 ಬಿಡು ಇಂಥ ಮಾತು!"
 ಕಾಗೆ ದುಗುಡದಿ ಪೇಳಿ
 "ತಯ್ಯದಯ ಮಾಡು!
 ನಂಬೆನ್ನ, ಕೋರಿಕೆಗೆ
 ಮನ್ನಣೆಯ ನೀಡು.
 ಎಳು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ,
 ಎಳಡಿಗಳಲ್ಲಿ,
 ಸ್ನೇಹವಾಗುವುದಂತೆ;
 ನಮಗೆ ಈಗಿಲ್ಲ
 ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಷ್ಟು ಸಂ
 ಭಾಷಣೆಗಳಾಗಿ,

ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲೆಂದರೇನ್ ?

ಬಾರೊ ಸಖನಾಗಿ!

ನಂಬದಿರೆ, ಬಿಡು ನಾನು

ದೂರವೇ ಇರುತ,

ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಸುಗುಣಗಳ

ಬೆಳಸೋಣ ನಿರುತ.”

ಇಲಿನುಡಿಯಿ “ತಿಷ್ಟು

ಕೋರುವೆ, ಶತ್ರು ನೀನು.

ಬಿಲಕೆ ಬಾರದೆ ಸಮಾ

ಪಿಸದಿರುವೆಯೇನು?”

“ಆಗ ಬಹುದೆ”ಂದು ನುಡಿ

ಯಿತು ಕಾಗೆ ಒಡನೆ;

ಸತ್ಸಂಗದಾನಂದ

ಕುಂಬಿದದೆ ಯೋಡನೆ.

ಅಂಬಿಸಿದವು ಆಡಿಗ

ಡಿಗ ಸಂಧಿ ಸುತ್ತಿಹವು;

ಆನಂದದಿಂದ ಸ

ಲ್ಲಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿಹವು.

ಕಾಗೆ ಏನಾದರೂ

ತಿಂಡಿ ಬಿಲಕೆಸೆಯುವುದು;

ಮೂಷಿಕವು ರುಚಿಯಾದ

ತಿಂಡಿ ಹೊರದೂಡುವುದು,

ಇದ್ದುದನು ಕೊಡುವ, ಕೊ

ಟ್ಟುದ ಬಿಡದೆ ಕೊಳುವ,

ಗುಟ್ಟುಗಳನುಡಿವ, ನುಡಿ

ವಾಗುಟ್ಟು ಸಾರಸುವ

ತಿನ್ನರಿಯುವ, ಇತ್ತು

ವನು ಬಿಡದೆ ತಿನ್ನುವ,

ಇಂತು ಸ್ನೇಹವ ಬೆಳೆಸು

ವಾರು ಗುಣ ಗಣವ

ಆನುಸರಿಸುತಿರೆ ಸ್ನೇಹ

ಸಬಲವಾಗುವುದು.

ಸಂಧಿಸುವುದೇ ಬಿಡಲು

ಸ್ನೇಹ ಮರಿಯುವುದು.

ಲಘುಪತನಕವು ಹಿರ

ಗ್ಮಕವೆರಡು ಕಲಿತು,

ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಿಗಿಯ ಸ್ನೇ

ಹಿತರಾದ ರೊಳಿತು.

ಮಂಡವ್ಯನ ತಪಸ್ಸು

ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಶನವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆಳಸಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಸನವಾಗಿ ಶಶಾ ನವಜಡೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆಗ ಶನ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀರ್ಣಾಳಿ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ದೃಢಚಿತ್ತ ವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಮಂಡವ್ಯ ನಂಕಾಗುವೆಯೇನೋ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ವಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ದಾರಿಕಳೆಯಲೆಂದು ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಲಾಲಿಸು" ಎಂದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ನೈಮಿಶಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂಡವ್ಯನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಮುನಿಯಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೋಸ, ಕಪಟ, ವಂಚನೆ, ಮೂರ್ಖತೆಗಳ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇರುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮುಗ್ಧರಾ ಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ನಾಳೆ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಅನೇಕ ಹೊಲಸುಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು, ಸಾತಕಾರ್ಯ

ಜೈತ್ರಾಳ ತಥೆಗೇಶ

+++++

ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ
ಆತನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ
ಆಸಕ್ತ ಭಾವನೆ ಜನಿಸಿತು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ
ಈಶ್ವರನಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹವುಂಟಾಯಿತು. ಆದ
ರಿಂದ ಆತನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ನಿರ್ಮೂಲ
ಗೊಳಿಸಲು ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಉಗ್ರತಪ
ಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದನು.

ಮಾಂಡವನು ನೆಮಿಶಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ
ನಿಂತು ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಪದ್ಮದಂತೆ
ಜೋಡಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಆತಿಕಠೋರ
ವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.
“ಪರಮೇಶ್ವರ, ನೀನು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು
ಲಯಗೊಳಿಸುವವರೆವಿಗೂ ನಾನು ಚಲಿಸದೆ
ಇದೇಲ್ಲಾ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು”
ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ.

ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಮಾಂಡವನ
ತಪಶಕ್ತಿಗೆ ಪಂಚಭೂತಗಳು ಚಲಿಸಲಾರಂ
ಭಿಸಿದುವು. ಭೂಮಿ ಕಂಪಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರದ
ಮೇಲೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎದ್ದಿತು. ಆಗ್ನಿವರ್ಷ
ಗಳು ಆಗ್ನಿಕಾಂಡವು. ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಳಯನಾರುತವೆದ್ದು ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳು
ಬೇರು ಸಹಿತ ಕೆಳಗುರುಳಿದುವು. ಪ್ರಪಂಚ
ಇಪ್ಪೊಂದು ಕ್ರೋಢಿತಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಮಾಂಡ
ವನು ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಫಲಿಸಿ
ಪ್ರಪಂಚಲಯ ಹೊಂದುವುದೆಂದು ಆತನಿಗೆ
ಮತ್ತಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಬಂತು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿಗಳು
ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದುವು. ಹೆಣ್ಣುಹಕ್ಕಿ ಮೊಟ್ಟೆ
ಯಿಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿತ್ತು. ಬೇಗ ಗೂಡು
ಕಟ್ಟಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ರಾಜಕೊಟ್ಟು
ಮರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಗೂಡು
ಕಟ್ಟಲು ಅವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಿಸ
ಲಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಪೊದೆಯಲ್ಲಿ
ಗೂಡು ಸಿಲುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಉತ್ತಮಸ್ಥಳ ಸಿಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ಅವು
ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದುವು. ಪದ್ಮದಂತೆ ಶಿರೆ
ದಿದ್ದ ಮಾಂಡವನ ಕರಗಲು ಅವುಗಳ ದೃಷ್ಟಿಗೆ
ಬಿದ್ದುವು. ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ಆತ್ತಿತ್ತ
ಆಲುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತನ ಕೈಗಳುಮಾತ್ರ

◆◆◆◆◆ ಚಂದಮಾಮು ◆◆◆◆◆

ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲುಗದೆ ನಿಂತಿದ್ದು. ಆ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಫೈರ್‌ವಾಗಿ ಆತನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗೂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ ನಾಲ್ಕು ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಮರಿಮಾಡಿತು. ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ, ಗಂಡುಪಕ್ಷಿ ಒಂದಾದನಂತರ ಒಂದು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕ್ರಮೇಣ ಮರಿಗಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ತನಗೆ ಶರಣು ಬಂದ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಅವುಗಳ ಮರಿಗಳಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಮಮಕಾರವುಂಟಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಗಿಡುಗ

ರೊಯ್ಯನೆ ಗೂಡಿನಕಡೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನು ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಪಕ್ಷಿಯ ಗೂಡನ್ನು ತನ್ನ ಎದಗವಚಿಕೊಂಡನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಆತನು ಆಗಾಗ ಕೈಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಆ ಮರಿಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೀವನಗೇಯ್ದು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಿಳಿಗೇಡಿತನದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಾಗ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ಕಿರುನಗೆ ನಗುವನು.

ಮರಿಗಳು ದೊಡ್ಡವಾದುವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದುವು. ಗೂಡುಬಿಟ್ಟು ಹಾರಾಡುವ ಸಮಯ ಬಂತು. ಗಂಡುಪಕ್ಷಿ ಗೂಡಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರುತ್ತಾ “ನೀವೂ ಸಹ ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಹಾರಿ” ಎಂಬಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮರಿಗಳು ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ರೆಕ್ಕೆ

ಗಳನ್ನು ಬಡಿದುವು. ಅವರೆ ಹಾರಲು ಹೆದರಿದುವು. ಹೆಣ್ಣುಪಕ್ಷಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೂಡಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಮರಿಗಳು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಬೆದರಿದುವು. ಈಗ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತು ಗಂಡುಪಕ್ಷಿಗಳೆರಡೂ ಗೂಡಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಹಾರಿದುವು. ಆದರೂ ಏನೂಂಜೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಆಗ ಮಾಂಡವನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ
ಹಾಕಿದನು. ಅತನು ಪಕ್ಷಿಯ ಗೂಡನ್ನು
ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎರಡನೇ
ಕೈಬಿಡಲಿವೆಂದ ಒಂದೊಂದೇ ಮರಿಮನು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಗೂಡಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿ
ದನು. ಒಂದೊಂದು ಮರಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ
ಬಿದ್ದು, ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ರಿಕ್

బడియుత్తద్దున, కుడలో అవకే దారలు
సాధ్యవాగుతిత్తు. ఈ రీతి ఆ నాల్కు
మరిగళు దారావ్రవన్ను కలికర.

ಮಾಂಡವ್ಯನು ಹರ್ಷಿತಗೊಂಡನು. ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಆಸಹಾಯ ಜೀವಿಗಳು, ಬಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಗಳು' ಎಂದುಕೊಂಡ ಆತ. ಆ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ನೆನೆ ನೆನೆದು ಆತನ ಹೃದಯ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಮರುಕದಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಾತು
ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆತನು ಸುತ್ತಲೂ
ನೋಡಿದನು. ಬಿರುಗಾಳಿ ಸಿಂಹುಮೋಗಿತ್ತು.
ಮುರಿದುಬಿದ್ದಿವ ಮರಗಳು ಚಿಗುರಲಾರಂ
ಭಿಸಿದುವು. ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು

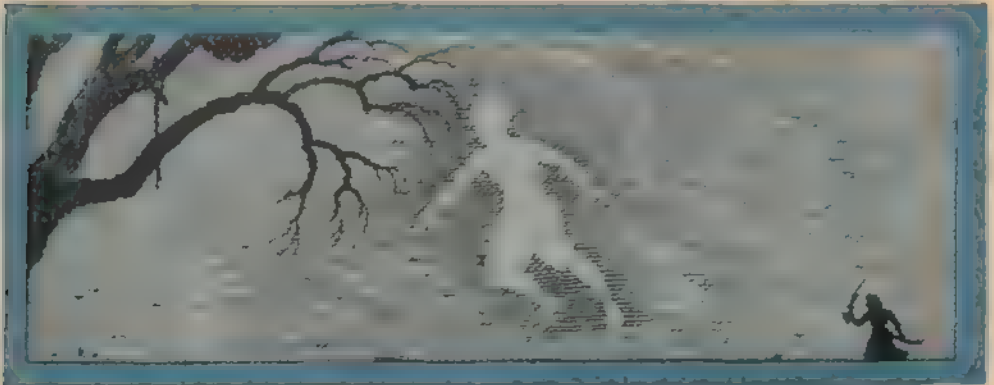
ನೆರವೇರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾಂಡವ್ಯನು ಅರಿತನು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಆಕಾರದತ್ತ ನೋಡಿ ಕಿರುನೆಗೆ ಬೀರಿ "ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ನೀನು ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಏಕೆ ಲಯಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲವೋ ನನಗರ್ಥವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆಯಲಿ" ಎಂದು ತನ್ನ ಅರ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಅರ್ರಮವಾಸವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

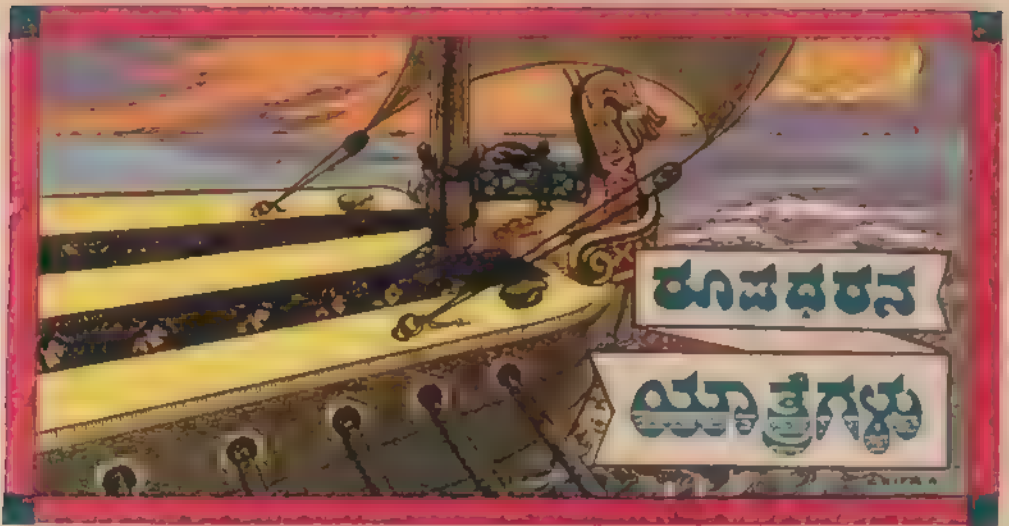
ಬೇತಾ! ಈ ಕಥೆ ಬೇರೆ "ರಾಜನೇ, ಮಾಂಡವ್ಯನ ತವಸ್ಸು ಭಂಗವಾಗಲು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ ಯಾವುದು? ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಿದ್ದು ಕೆ, ಕದರಿಸಿದುದರಿಂದಲೇ ಅಥವಾ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಗಳಮೇಲೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ" ಆತನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದೇನು? ಈಶ್ವರನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಲಯವೇಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದೂ ಸೇರದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು ಹುಪಾಲ್" ಎಂದಿತು.

ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಂಡವ್ಯನ ತವಸ್ಸು ಭಂಗವಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಅವುಗಳ

ಮೇಲೆ ಮನುತೆಯುಂಟಾದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆತನು ತವಸ್ಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಮಾನವ ಮಾತ್ರವಾದ ಮಾಂಡವ್ಯನಿಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಗಳಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ, ಕರುಣೆಗಳಿದ್ದವೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆಷ್ಟು ಪ್ರೇಮ, ಕರುಣೆಗಳಿರಬೇಕೋ ಊಹಿಸು. ತನ್ನಂತೆಯೇ ಈಶ್ವರನೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೇಸರಪಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಮಾಂಡವ್ಯನು ತವಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಲಯಗೊಳಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಿಕೋಟಿಯ ಮೂರ್ಖತೆ, ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವ ರಕ್ತಿಯಿಡೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿತು" ಎಂದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಉತ್ತರ ನುಡಿದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮನಃಭಂಗವಾದಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ತವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ, ನೋದಲಿನಂತೇ ಆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲೆ ನೇತಾಡಿತು.

5

"ಮೂವನಕ್ಕೆ, ಬಿಡಬಿಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದು
ನಮಗೆ" ಸುಕೇಶನವು ಸಂವತ್ಸರಕ್ಕೆ 'ಅತಿ
ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನಿಜ, ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾಡಿ
ತನ್ನ ಮನೆಯಮುಂದೆ ನಾನುಗಲಂತೆ ಕಟ್ಟಿ
ಕೂಕುವಳು. ಅಕ್ಕಿಯಂತೆ 'ಮಾಡತೋರಿಸುವ

ಗೃಹಯ್ಯಾ, ಪ್ರೇಮವ ನಮ, ಪಂಗಡಗರ
ಗಾದ ಗಾ ಆಗಲೇ ಮರಳು ಹೋಗಿರಾ
ಆಗಲೂ ಈ ಮೂವರೂವೇ ಪ್ರಾ ಕ್ಷೇಂದ್ರ.
ಈ ತ್ರನಮದು ಕುನತಗನೆ ಅವರ ಕಾಣಿಸೆ
ಕಾರಣವಾಯಿತು.”

ಮಾನ್ಯರಾದವರು ಆ ದೂರವನ್ನು ತಿಳಿದು
 ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದವರು. ಎತ್ತರವಾದ
 ವಸ್ತುವನ್ನು, ತೆಗೆದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲೆ
 ನೋಡುವರು. ಇವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡವರು.
 "ಮಾನ್ಯರಾದವರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುವರು
 ಎಳೆ ಮೇಲೆ. ಮಾನ್ಯರಾದವರು ಮೇಲೆ
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡುವರು. ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
 ಕಂಡವರು. ಕಂಡವರು" ಎಂದು ಇವರು
 ಹೇಳಿದರು. ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯರಾದ
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ

ಪುನಃ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು
ಕೆಲವು ಸಮಯವು ಬೇಕು. ಈ ಸಮಯ
ಕೊಡಲು ಮುಕ್ತವು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯ
ದಳು. ಮಾಯಾವಿಯೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲು
ಬಿಡುವು. ಈ ಸಮಯವು ಬೇಕು.
ನೀಡು. ಈ ಸಮಯವು ಬೇಕು.
ಈ ಸಮಯವು ಬೇಕು. ಈ ಸಮಯವು
ಕೂಗಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಸುಕೇಶನಿ ರೂಪಧರನಬಳಿಗೆ ಬಂದು
 "ನನು ಸಂಗತಿಯಿರುವ ಬಂದೆ ಇವು, ಅನುಭವ
 ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೊತ್ತು ಮಾಡಿತು ಬಡವ, ನೀವು
 ನನಗೆ ಕೊಡುವು, ನಾನು ಕೊಡುವೆನು, ರೂಪ

ಅವರು ನೌಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರಿಗಾಗಿ ಕಾಯಿ
ನೋಡುತ್ತಾ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನೌಕೆಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿ
ಕೊಂಡು ಮುಖ್ಯ ಕೋಶನನ್ನು ತಂದಿತ್ತು
ಯಾವುದೋ ಮೂಲಕವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು
ದ್ದರಿಂದ, ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ನೌಕೆಯನ್ನು ನೀರಿ
ಗಿಳಿದು, ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತೆರಳುವ
ದ್ದಿಲ್ಲದವರು. ಕುಳಿ ಮತ್ತು ಕೋಶನನ್ನು

[illegible]

◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ರೂ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು
ದರು. ಸುಕೇಶನು ಪ್ರಭಾವವಿಂದ ಮತ್ತೆ
ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಗಾಳಿಬೀಸಿ ನೌಕೆ ಕೊರೆತನು.
ಸಂಯುಕ್ತಾದ ಕಣಿವೆಗೂ ಯಾವ ಶೋಧ
ಲೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಡಗು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ
ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿತು.

ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸಿದನು ; ಹಾಲ್ಮಿ
ಸುತನೂ ಅಂಧಕಾರ ಅನುಸಿತು. ಆ ಕಿತ್ತ
ಬಳ್ಳಿ ನೌಕೆ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿತು.

ರೂಪಧರನು ಸುಕೇಶನ ಹೇಳಿದಂತೆ ಆಗ್ನಿ
ನು, ಅಕ್ರಮಣ ಕೂಡಾನ್ ಸಲವರೆ ಎಂದೂ
ಹಳ್ಳಿ ಕೊಳು ತಪ್ಪಿಸುವೆನು. ಸು. ಸಿದ್ಧವನ್ನು
ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ವಾನ
ಪಿತ್ತನು. ತರುವಾಯ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬರೆ
ಕೊಟ್ಟು ಆಗ್ನಿಯಕ್ಕೆ ಕೊಳುವವನಾದನು.

ಮುರುಕ್ಷಾಕೇ ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಮತ್ತೆ
ದೇವತೆಗಳು ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಲಿ
ಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದವು.
ರೂಪಧರನು ಯಮಧರ್ಮರಾಜನಿಗೂ ಮತ್ತೆ
ಪರರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿದು ಇಂತೆಂದನು. "ನಾನು
ಸಂಕೇತಿಕರನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ಬೇಕು. ಅದುವರೆವಿಗೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಯಾರೂ
ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಉಳಿದವರನ್ನು ಕಳ್ಳ ಕೊಂಡು ಕೆಂಗ
ಸೊಬ್ಬಳು ಮುಂದೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆ ರೂಪ
ಧರನ ತಾಯಿ. ರೂಪಧರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನಗರವನೇನಿಲ್ಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕೊರವಾಗ ಆಕೆ

ವ್ಯವಸ್ಥಿಸಲು, ಆಕೆಯ ಮೊದಲ ರೂಪಧರ
ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಾಣು ರೂಪ
ಧರನು ಗುಂಡಾ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಅದರೂ
ಬಲಿಯನ್ನು ಮುಳ್ಳುಲು ರಾಕ್ಷಸ ಆಕೆಗೆ ಅನ
ಕಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಕೆಯ ಮೊದಲಿನ ಕೇಳಿಕೆಯು ಕೈ
ಯೂ ತಿನ್ನದ ಕೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಬಂದನು. ಆಕೆಯು ರೂಪಧರನ ಗುರುತು
ಬಿಡಿದು "ಮಗೂ, ಎಂದೂ ಸೂರ್ಯನ
ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣದ ಈ ಮಿತ್ರ ಕೋಕಕ್ಕೆ
ನೀನೇಕೆ ಬಂದೆ" ಅತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುದರೆ ಬಲಿ
ಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿನಗ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ
ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ರೂಪ
ಧರನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಆಕೆಯ ಬಲಿ

***** ಚಂದಮಾಮ *****

ಕಾಕಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾ 'ಬೇಗ' ಇನ್ನೂ ಮತ್ತೆ
ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಎಂದು ಅದೇನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೇ
ಕುರಿಸಿದ ರೂಪವಾದ.

"ಅದೇನು ನನ್ನ ಕುರಿತಾದ ಅಂಶವಿರು
ವದು. ಅವನು ಹುಡುಗನಿದ್ದು, ತಾನೇ ಬೆಂಚ್ಚು.
ಕವನ ಹೃದಯ ನಿಜವಾಗಿ ಮೃತಪಡುತ್ತಿದೆ.
ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಾಸ್ತಿಗಳು ಎನ್ನಹೊರನಲ್ಲ. ಇವೆ.
ನನ್ನ ಪುತ್ರಿ ವಿಜಯಮ್ಮನ ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ
ಹಕ್ಕು ವಾಸವಾಗಿ, ರೂಪವು ಕೂಡಬೇಕಾದ
ಕಾಲ್ಪನಿಕವನ್ನು ನಿಜಪಡಿಸುವೆನೆಂದ ನಿನ್ನ
ನಂಬಿಕೆಯವಳು. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಹಳ್ಳಮಲ್ಲೇ
ಇದ್ದನಂತೆ. ಪಟ್ಟಣದಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡುವ
ವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗೆ ಬಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದು
ಮಿತ್ತಿ ಮಾಡೋ, ಕೆಂಪುಳಿಯಾಲಿ ಇರುವ
ವಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕಾಗಳ ನಡುಕೆ ಮರಳಿಸಮೇಲೆ. ಬೆಂಕಿ
ನಾಡಿಕೊಂಡು ಮುಳುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರ
ಕಾಲಗಲಿ ಪ್ರಾಕೃತೋಪದ್ರವ ಮುಲಗುವರು.
ನನ್ನ ಕುರಿತಾದವು ನನ್ನ ಹುಡುಕರಾದ್ದ
ಕೆಂಪು ಚಿಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೊರಗಿ

ಕೊರಗಿ ಹೋಗಿವಂತೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ವಿಷಯ.
ನಾನು ಯಾವ ಕಾಯಕೆಯಿಂದಲೂ ಸಾಯ
ವಿಲ್ಲ. ಹದಾತ್ತ ನೆ ಮರಳಿ ಸಂಧಿಸಿತು.
ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣದೆ ನಿನಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತ
ಪತ್ತೆಮೆ" ಎಂದಳು.

ರೂಪವನನ್ನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಮೂರುದಿನ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಏಳಲ
ಕಾಯಿತು. ಆತನು ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ
"ನಾನೊಂದುಮಾಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲು
ಅನುಕಾತಕೊಡಲಾರೆಯಾದನಾ" ನನ್ನಂದೇಕೆ
ದೂರವಾಗುವೆ" ಎಂದು ಹುಬಿಡಿದನು.

"ಬೇಗವಿಂದಿರುವವರು ಮರಣಗೊಂಡವ
ರನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಕೇಗೆ. ನೀನು
ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದ ಶರೀರ ಅಗಲೇ ಬೂದಿ
ಯಾಗಿ ಕೊಳಗಿದೆ. ಈ ಅಂವಕಾರ ಮಯ
ಲೋಕದಿಂದ ಅದನ್ನು ಬೇಗ ಕೊರಟುಬಿಡು.
ಇದೆ ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ
ಪೇಳು" ಎಂದಳು ರೂಪಧರಣಿ ತಾಯಿ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಅದ್ಭುತ ದೀಪ

3

[ಮೊರಾಕೋ ದೇಶದಿಂದ ಚೀನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿಗೆ ತಾನು ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ನಂಬಿಸಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಗಣ್ಯ ವರ್ತಕ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ನಗರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಗುಹೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಗುಹೆಯಿಂದ ತಂದ ದೀಪವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡದಿರಲು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೊಚ್ಚಿ ಗೆದ್ದು ಅವನನ್ನು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದನು]

ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಆಸೇಕ ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದುವು. ಅವನು ಬಾಲಕ ನಿರುವಾಗಲೇ ಆಸೇಕ ಉಚ್ಚಾಟನೆಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ, ಉಪಾಸನೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ತನ್ನ ನಲವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಆ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಅವನಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾದ ಸತ್ಯ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಅವರಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಚೀನಾ

ದೇಶದಲ್ಲೊಂದು ನಗರವಿದೆ. ಆ ನಗರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವಂತಹ ಭಾರಿಪ್ರಮಾಣದ ನಿಧಿ ಯಿದೆ. ಆ ನಿಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ದೀಪವೂ ಇದೆ. ಆ ದೀಪವನ್ನು ಪಡೆದವನು ನಿಧಿಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ ಎಂಬ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ದೀಪವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತರುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ.

ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಮೊರಾಕೋ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಂಚೇ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹ

ಎಸ್. ಶ್ರೀಭಾಕುಮಾರಿ

ಸಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟು ಚೀನಾದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹುಡುಕಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಅವನ ರೆವಿಗೆ ಅವನು ಎಣಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಾವುಗುಮುವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಆದರೆ ಕೊನುಗೇಯ್ತೆ ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಒಳಪ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಕೋಪ ಹಿಂತಿಮಾಂತು. ಅವನು ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ನನ್ನು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಬಂದ ದಾಲಿಗೆ ಸುಂಕ ವಿಲ್ಲನೆಂದು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಮೊರಾಕೋ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದನು.

ತನ್ನ ಸ್ವತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿಲ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ

ಮೊಕೆಯನ್ನು ಅಲಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇರ ಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನನ್ನು ಈಗ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಪಕ್ಷವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನಿಂದೂ, ತಾನು ಮೋಸಹೋದನೆಂದೂ ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ನಾನು ವಿಂಚಿತನೆಂದು ಸಿಕ್ಕಿಯುಸಿಕೊಂಡು, ಮೆಟ್ಟಿಲ ಳದು ತೋರುವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಿದನು. ಆದರೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಮೊಗುವಾಚ್ಚಾರ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ತೀರಾ ಹತಾಶನಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು.

ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ಮೂರು ದಿನ ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಮೂರು ದಿನ ತಿಂಡಿತಿರ್ಥಗಳಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಬಂದುವಾರ ಆಳುವನು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ

ಅಲ್ಲಾನನ್ನು ಪ್ರಾಣಿ-ಸುವಸು, ತನಗೆ ಸಾವು
ವಿವರಿಸಿದುದು ಭಾವಿಸಿ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಕೈಕೈ
...ಸುಕಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅನುಸು
ಲೋ ನವವಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಉಣ್ಣಿದನು. ಆ
ಉಂಗುರವನ್ನು ಆಶಾ ನಿರಾಸೆಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕವು
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನಷ್ಟೆ?

ವಾಗೆ ಉಣ್ಣಿದಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ
ಉದ್ವಸೆಯ ಭೂತ-ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
“ಪ್ರಭೂ, ಪನವ್ವಳೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಅಲ್ಲಾನನ ಹೃದಯ ಝಂಟಿತವಿತು.
ಆದರೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ
ಕಂಡಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಧೈರ್ಯವಿಂದ “ನೀನು
ಯಾರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ಬೆರಗಿನ ಉಂಗುರವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವ

ಭೂತ. ಈ ಉಂಗುರ ಯಾವುದಿರಬಹುದೆ
ಅವರ ವಾಸವಾಗಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದಿತು ಭೂತ.

“ವಾಗಾದರೆ ವಸ್ತುವು ಇದ್ದಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಾನನು.

ಮುರುಕ್ಷನೇ ಭೂತ, ವಾಗಾದರೆ ಉಂಗುರ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಾನನ ಭೂತಿಯು
ಮೇಲೆದ್ದಿತು. ಮೂರು ದಿನ ಕತ್ತಲೆಯ ನ
ಕಾರಣ ಅವನು ದ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು
ಒದನೆ ನೋಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣು
ತೆರೆದು ನೋಡಿ ತಾನು ಭೂತಿಯಮೇಲಿರು
ವುದನ್ನು ವಿಚಿತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಗುಹೆಯ
ಗುರುತಾಗಲಿ, ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯಾಗಲಿ ಕಾಣಿಸ
ಲಿಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಪುರುಳಿಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿ

మూడవ స్థలము బూటకమునకు వచ్చి. దూరము తూర్పున, ఆదరాశ నగరము కాగిరి, అల్లాద్రిన భారి నిట్టపడించుచున్న బట్టి, అల్లాద్రిన నందనగళన్న ఆపిసి, మనయ వాటి టుచును.

మూరు విన బువనానదివిచ్చురూ ఆమె దూర కేగి నతేవనూ ఆవనగే తిలించు. మనయల్ల కాలట్లకూడలే నాయుముందే మూర్ఖతనాగి చిచ్చును.

ఆవన తాయి ఆవనన్న నేననెచేదు ఆళుతా కుళితీచు. మూర్ఖతనాద మగన ముచుదేమేలే నిలేచిటిచు. స్తల్ల సమయద నంతర అల్లాద్రినసిగి ప్రజ్ఞ బంతు. తిన్నలు తిండి తందుకొట్టులు

తాయి. అల్లాద్రినసిగి తిండి తిందనంతర తున కక్తి బందంతాయుతు. “ఆమ్మా, టిక్కుప్ప నందు కేళికొందు బందాత బట్టి మూంత్రిక. టిక్కుప్ప నల్ల. బహళ నిజ, కలిసాత్తు. నన్నన్న కేళిలు ప్రయత్ని సిదను. ఆమ్మా, ఆవనను మూచిద గొల్పే?” ఎందు అల్లాద్రిన నతేవ విషయవన్నెల్లా తాయిగి ఆరుచిదను.

అకి కన్య రళిసి “ఆమ్మా, వాగేయే! ఆవను కళ నేందు నాను ఆగలే భావెసిద, మగు, నభ నిను జీవచిద టుచిరుగిదే యల్లా అన్నే సాకు” ఎందళు.

మూరు విన సిద్ధా హారగళిచ్చిద ప్రయత్ని అల్లాద్రినసిగి జీవెవచుతు. వాసిగేయమేలే ముగి మూరకేయ విన ముఖ్యత్వద తనక సిద్ధమూచిదను. ఆవను సిద్ధమొంద ఎట్టిత్తుకూడలే “ఆమ్మా, వాసివాగుత్తిచే. అన్న సాకు” ఎంద.

“ఆమ్మా మగన, మనయల్లి తిన్నలు పనూ ఇచ్చెల్లా. ఆమ్మా ఇచ్చెల్లా ఇచ్చ తిండియన్న సిగి ఆగలే కేళిచ్చి. స్తల్ల తది. నాను నూతిరువ నూలు మూరి పనన్నాచురూ తరుచేను” ఎందళు.

“నూలు మూచిద పను సిగుత్తదేయే. నాను తంద దిలపనన్న తేగేదుకొందు చా. ఆదన్న మూరి వని తరుత్తేనే” ఎంద అల్లాద్రిన.

ಆವನ ತಾಯಿ ದೀಪವನ್ನು ತಂದು “ಇದು ತುಂಬಾ ಕೊಳೆಯಾಗಿದೆ ಮಗು. ಲಕಲಕಿಸುವಂತೆ ಕೊಳೆದು ಶುಭ್ರವಡಿಸಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು ಆಕೆ.

ಆಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೋಯಿಸಿ, ದೀಪವನ್ನು ತಿಕ್ಕಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ದೀಪವನ್ನು ಉಜ್ಜಿದಕೂಡಲೇ ಆಕೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತಾಳೆ ಮರದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಭೂತವೊಂದು ಬಂದು ನಿಂತು “ಎನಪ್ಪನೆ ಯಜಮಾನ! ನಾನೂ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಭೂತಗಳೂ ಈ ದೀಪಮಾಡಿದೆಯಿರಬೇಕು ಅವರ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆವು.” ಎಂದಿತು.

ಆ ಭೂತವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆಲ್ಪಾ ದೀಪನ ತಾಯಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ವಲಯಿಸಿದಳು. ಮರುಗಳಿಗೆ ಆಕೆ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಲ್ಪಾದೀಪನಿಗೆ ಭೂತದ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಉಂಗುರದ ಭೂತದೊಂದಿಗೆ ಅವನು ಹಿಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದ. ಅಂತಲೇ ಅವನು ತಾಯಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಬ್ಬಕನೆ ಆ ದೀಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. “ಏಯ್, ನನಗೆ ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ತಿಂಡಿತಂದುಕೊಡು” ಎಂದು ಆಲ್ಪಾಪಿಸಿದನು. ಭೂತ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಳ್ಳಿಯ ಹರಿವಾಣವನ್ನು ಅವನ ಮುಂದಿರಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆಹಾರ, ಪಾನೀಯಗಳು ತುಂಬಿದ್ದ ಹನ್ನೆರಡು ಬಟ್ಟಲುಗಳಿದ್ದುವು. ಭೂತ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

ನಂತರ ಆಲ್ಪಾದೀಪನ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಉಪಚಾರಗೈದು, ಆಕೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಆಕೆ ಕಣ್ಣುತೆರೆದು ಬಿಳ್ಳಿಯ ತಾಡನಲ್ಲಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗಿ “ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಯವೋ ಮಗು. ನಾವು ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬಸ್ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಅವರು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. “ಆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಉಳಿದವಾಗಲಿ” ಎಂದ ಆಲ್ಪಾದೀಪ.

ಪಾಪ, ಆ ಬಡವಳು ಅಂಥ ಭಕ್ತಭೋಜನಗಳನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿದವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ವದಾರ್ಥಗಳು. ಆ ಬಿಳ್ಳಿತಾಟನ ಬೆಲೆ ಸಹ

ಆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಿಯರು. ಅವರಿಂದೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕೈದಾಳುಗಳನ್ನು ತಿರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಕೊತ್ತು ಉಣ್ಣಿಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಅನ್ನಪಾನೀಯಗಳು ಉಳಿದುಹೋದವು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು "ಮಗೂ, ಇನ್ನು ನೀನು ಹಸಿವೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆ. ಆದ್ದೇ ನನಗೊಂದು ತಪ್ಪಿ. ಅಂದಹಾಗೆ ಆ ಭೂತನೇನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

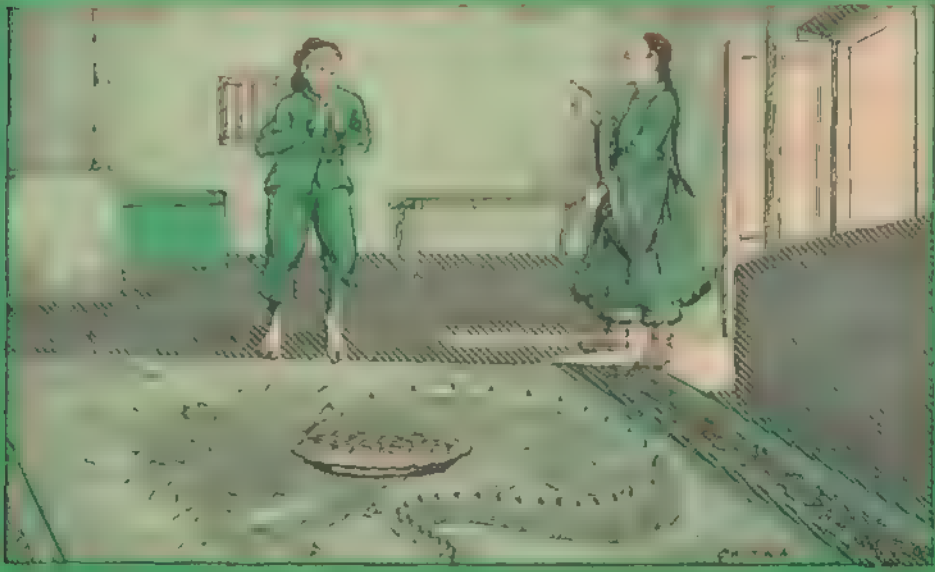
ತಾನು ಮೂಘಗೊಂಡ ನಂತರ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು "ಹಾಗೆಂದರೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಭೂತಗಳು ಕಾಣಿಸುವ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಆ ಗುಹೆಯಿಂದ

ಬಿಡಿಸಿದ ಭೂತ ಇದೇ ಇರಬಹುದು" ಎಂದಳು ಅಲ್ಲಾದೀನ ತಾಯಿ.

"ಅಲ್ಲಾದೀನ, ನನ್ನನ್ನು ಗುಹೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ್ದು ಬೇರೆ ಭೂತ. ಅದು ಉಂಗರದ ಭೂತ. ಈಗ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುದು ದೀಪದ ಭೂತ. ಇವೆರಡರ ಆಕಾರ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭೇದವಿದೆ." ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ.

"ನಮಗೇಕೆ ಮಗೂ ಈ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಗೊಡವೆ? ಆ ಉಂಗರ, ಈ ದೀಪವನ್ನು ಎತ್ತಲಾದರೂ ಬಿಸಾಡು ಮಗು. ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣವಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು ಅಲ್ಲಾದೀನ ತಾಯಿ ಭಯದಿಂದ.

"ಅವು ನಮಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ.

“ನಾವು ಭೂತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ
ವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಅದರನ್ನೊಡನೆ
ನಮಗೆ ಬೇಡಾಸ್ತು” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿ
ದಳು ಅವನತಾಯಿ.

“ಅಮ್ಮಾ ನೀನೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆರೋ
ಚಿಸಿ ಹೇಳು. ನಮಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಸಿವಾಗುತ್ತದೆ.
ಆಗ ನಾವು ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕು? ಆ ಮಾಂತ್ರಿ
ಕನು ಮೊರಾಕೋ ದೇತದಿಂದ ಪಡಲಾರದ
ವಾಡುಸಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನೋ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಈ ದೀಪಕ್ಕಾಗಿಯೇ
ಅವನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟನು. ಆ
ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬಂಗಾರವಿದೆ.
ಅದರ ಅನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕೊಲೆಯಲ್ಲ.
ನಾನು ದೀಪವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕುಸಿತ

ನಾಗಿ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ,
ಹೊರಟುಹೋದನು. ಈ ದೀಪ ತುಂಬಾ
ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದುದು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ
ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದರ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ
ತಿಳಿಯ ಬಾರದು. ಇನ್ನು ಈ ಉಂಗುರದ
ವಿಷಯ? ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ
ಸಾವಿನ ವಸಡೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿತು. ನಾಳೆ
ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮಾದ ಪೊದಗ
ಬಹುದು. ಆಗ ನನಗೆ ಅದರ ಸಹಾಯ
ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಅದನ್ನು
ನಾನು ಹೇಗೆ ಹೊರಗೆಸೆಯಲಿ” ಅದು ನನ್ನ
ಬೆರಗು. ಇರಬೇಕು. ದೀಪವನ್ನು ಕಂಡು
ನೀನು ಕೆದರುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ

ಕನ್ನಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಡುವೆನು.” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ.

“ನನ್ನಿಷ್ಟ ಮಗು. ನಾನೇಕೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭೂತಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾರನಷ್ಟ.” ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

ಭೂತ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಆಹಾರ ಮಾರನೆಯದಿನ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಬೆಳ್ಳಿಹರಿನಾಣ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹನ್ನೆರಡು ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದ್ದುವು. ಅಲ್ಲಾದೀನ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ವ್ಯಾಸಾರಿ ಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಸಾರಿ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕಡೆ ನೋಡಿ

“ಇದನ್ನು ನನ್ನಕ್ಕೆ ಮಾರುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಆದರೆ ಬೆಲೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ?” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ ಗಡುಸಾಗಿ.

ಆ ವರ್ತಕ ಸಂದಿಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡನು. ಬಟ್ಟಲಿನ ಬೆಲೆ ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು; ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ರೇಗಿಬೀಳಬಹುದು; ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ವೃಥಾ ನಷ್ಟ. ಬಹಳಕೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿದ ನಂತರ ತನ್ನ ಕಿಸೆಯಿಂದ ಬಂದು ಮೊಹರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಾದೀನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಸುಗಿದುವು. ಸದಗರದಿಂದ ಕೈತಾಟಿ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಆ ಬಟ್ಟಲಿನ ಬೆಲೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದೂ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ವ್ಯಾಸಾರಿ ತನಗಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟನು!

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತಾಯಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದ. ಆಕೆ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದಳು. ಹಣ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಾದೀನ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದೇ ವ್ಯಾಸಾರಿಗೆ ಮಾರಿದ. ಹಿಂದೆಕೊಟ್ಟಷ್ಟೇ ಈ ಸಲವೂ ಆ ವ್ಯಾಸಾರಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಕೂಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಹನ್ನೆರಡು ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು

ಮೂರಿ ಬಂದ. ಆ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾದ ನಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ ತಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಆದು ತುಂಬಾ ಭಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಆಲ್ಲಾ ದೀನನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ತಟ್ಟೆ ಸೋಡಿ ಆಲ್ಲಾ ದೀನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮೊಹರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಆ ಹಣವೂ ಖರ್ಚಾಯಿತು. ಆಲ್ಲಾ ದೀನನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಯಾವುದೋ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ದೀನ ವನ್ನು ತೆಗೆದು ತಿಕ್ಕಿದನು. ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಯಿತು. "ಹಸಿವಾಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಭೂತಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು. ಭೂತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೊದಲ ತಾಂಬಾಣದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಬಟ್ಟೆಗಳ ತುಂಬಾ ವಿವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಕೊಂಚಮೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಆಲ್ಲಾ ದೀನನ ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿರಿಹಿರಿಗಿದ್ದಳು. "ಆ ಭೂತ ಮತ್ತೆ ಬಂತೇ? ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣಗಿರಲಿ. ಅದರ ಅದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸೋಡಲಾರೆ" ಎಂದಳು. ತರುವಾಯ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡು ದಿನ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಊಟನೂಡಿದರು. ಮತ್ತೆ ಆಲ್ಲಾ ದೀನನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಪೇಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಆಕ್ಕಸಾಲಿಗನ ಅಂಗಡಿಯಿತ್ತು. ಆ ಆಕ್ಕಸಾಲಿ ತುಂಬಾ ನ್ಯಾಯಶಾಲಿ, ಶೀಲವಂತ. ಆತನು ಆಲ್ಲಾ ದೀನನನ್ನು ಕಂಡು "ಎಲೇ, ತಮ್ಮಾ, ನೀನು ಅಗಾಗ ಯಾವುದೋ ಸಾಮಾನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಗಿರಣಿವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಮೋಸಗಾರರು. ಆದ್ದೇನು ಮಾರುವೆನೋ ನನಗೇ ಮಾರಕೂಡದೇ? ನಾನು ನಿನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಆಲ್ಲಾ ದೀನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಆಕ್ಕಸಾಲಿಗನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಆತನು ಆದನ್ನು ತ್ರಾಸಿಸಲಿಟ್ಟು "ಇದರ ಬೆಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೊಹರುಗಳು. ನಿನಗೆ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ

ಅಂದು ನೋಡಲುಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಾವನ
ಬೆಳ್ಳಿಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕನಾಲಿಗೆನಿಗೆ ಮಾರಾ
ತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವನ ಬಕಿ ಹಣಕೂಡಿತು.
ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾವನ ಆಡಂಬರ ಜೀವನ ನಡೆ
ಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಲ್ಲ. ಆಗತನಾದುವಕ್ಕೆ
ಮಾತ್ರ ಮಿಷುಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಕ್ಷಣ
ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ತಾಯಿಸಹ ನಂದಿ
ನಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಡವರಗಳನ್ನು
ಧರ್ಮಿ ನಿರಾಡಂಬರ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆನಂದ ಸಂಪರ್ಕವಿರುವ ಆನಂದೋದಯವನ್ನು
ಯಾವನ್ನು ಆಲಿಖಿತಗೊಂಡನು. ಮಾಂತ್ರಿಕನು
ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ
ತೋರಿಸಿದ ತಾನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ಬಂದ
ಫಲಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಗಾಂಧೀ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿ
ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಅದರ ಆಮೂಲ ದಾದ ರತ್ನಗಳೆಂ
ತಲೂ ಆವನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ
ವಿರುದ್ಧವಾದ ರತ್ನಗಳು ಸುಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ
ಯಲ್ಲೂ ಇರಲಾರವೆಂದು ಆವನು ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡನು. ರತ್ನವು ವಾಸ್ತವಿಕಗಳ ಬಳಿ
ಯಿದ್ದ ವಿಶೇಷವು ಮುತ್ತು ಮಾಂತ್ರಿಕಗಳ
ಸೈನ್ಯದ ಅಲ್ಲಾಪಿಸುವ ನೋಡುವನು. ಆದರೆ
ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಮಾಂತ್ರಿಕಗಳ
ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವುದು. ಇದು !

ಆದನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ
ಕೆಲವರಿಗಾಗೆ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು.
ಬಂದು ಮುಂಜಾನೆ ನಗರದ ಸರಾಸರಿಗೆ
ಪೋಗುತ್ತಲೂ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿ
ಗಳ ಆದಮುತ್ತಿರುತ್ತವರು. ಆ ವಾಯಲ್ಲಿ
ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಂತೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ವರ್ತಕರು ಅಂಗಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂತಲೂ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯಬಾರದೆಂದೂ, ಹಾಗೇ ನಾದರೂ ಅಚ್ಚೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮರಣವೆಂದನೇ ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದೆಂದೂ ಭಟರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬುದೂರ್ ತುಂಬಾ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವನು ಕೇಳಿದ್ದನು.

ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಿತ್ತ ನೋಡಿದನು. ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಅವಿತುಕೊಂಡರೆ ಬುದೂರ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಕೊಡಲೇ ಆಲ್ಲಾದೀನ್ ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯಕಡೆ ಓಡಿದ. ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯವ್ವಾರ ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡದು.

ಅದರ ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಅವಿತುಕೊಂಡು, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಆಗಮನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬುದೂರ್ ಅವರ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು, ನಿರ್ಜನವಾದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ಸ್ನಾನಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಡುತ್ತಲೇ ಆಕೆ ತನ್ನ ಮುಖದಮೇಲಿನ ಮುಸುಕನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಳು. ಆಲ್ಲಾದೀನ ನೋಡಿದನು. ಆಕೆಯ ಮುಖ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಂದವಾಗಿತ್ತು. “ಅಹಾ, ಇಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ದೇವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಲಿ” ಎಂದು ಕೊಂಡ ಅಲ್ಲಾದೀನ್.

ಆದುದರಿಂದ ಆಲ್ಲಾದೀನ್ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಇರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಂದಚಂದಗಳಿರುವವೆಂದು ಅವನು ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬುದೂರ್‌ನ್ನು ಕಂಡ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಾವ ತುಂಬಿತು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಮೊದಲು ಬರೆದೋದಿ ಮತ್ತೆ ಆಡಿದರೆ,

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಮುಂದೆ ಒಗೆ ಮೇಲೇರಬಹುದು!

ಕಳೆದವರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಿಬಾಯಿ,

ತಲಿವಾಡಿ ಗ್ರಾಮ, ಕಿನಿಗೋಲಿ, ದ. ಕನ್ನಡ.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ತನ್ಯಜಂತುಗಳು

ಮರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲಿಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರರಾತನವಾದುವು ಕೆಲವು ಅನ್ಯೇಲಿಯಾದಲ್ಲೇವೆ. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಂದೋ ಒಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಜಂತುಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಇತರ ಹಾಲಿಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲಾರದೆ ಕುಂಠಿಸಿಕೊಂಡವು ಅನ್ಯೇಲಿಯಾದ ಸುತ್ತಲೂ ಸಮೃದ್ಧವು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವಿಸುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವು ವ್ಯತಿಕ್ರೇಮವೆಂದು ಶಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಬಾತುಮೂತಿ' ಎಂಬುದೊಂದು ಸ್ತನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಆದರ ಕರೀಕರದಲ್ಲಿ ರೀಮಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಬಾತುಮೂತಿಯಂತೆ ಕೊಕ್ಕು ಆದಕ್ಕಿದೆ ಬಾತುಮೂತಿಯಂತೆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪಾದಗಳೂ ಜಾಲವಿಡದಂಥವೆ. ಇದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತಳದ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಲಚರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕುಮೂತಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಇದು ಪ್ರವಾಹಗಳ ದಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾಹಿಗಳು ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ನೀಳವಾಗಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ಹೆಣ್ಣು 'ಬಾತುಮೂತಿ' ಒಂದರಿಂದ ಮೂರು ಮೊಟ್ಟೆಗಳವರೆಗೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾವಾಗಿ ಮರಿಗಳಾದಾಗ ಅವು ತಾಯಿಯ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಗಂಡು ಬಾತುಮೂತಿಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷತುಂಬಿದ ಸಂದುಗಳಿವೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಪೂರಿತ ಸ್ತನ್ಯಜಂತು ವೆಂದರೆ 'ಬಾತುಮೂತಿ'ಯೆಂದೇ.

'ಎಕಿಡ್ನಾ' ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವ್ಯುಗವೂ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅದು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಚಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಚಿಯೊಳಗೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಮರಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲವು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದರ

ಸಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎರಡು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಣಿಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕೂದಲಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮುಳ್ಳುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಕಾಲಿನ ಉಗುರುಗಳು ಬಲವಾಗಿ ಇರುವೆ ಗಳ ಹುತ್ತವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರ ಮುತಿಯೂ ಸಾಲಿಯೂ ಬಲು ಉದ್ದವಾಗಿ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಸೌಕರ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಕೋ ಆಲಾ, ಕಂಗರೂ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಸಂಚಗಳ ನೆಯಾದರೂ ಅವು ನೆಟ್ಟಿ ಯಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮರಿಗಳನ್ನೇ ಪ್ರಸವಿಸುತ್ತವೆ. ಮರಿಗಳು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿರುವಾಗ, ಅಸಹಾ ಯಕವಾಗಿಯೂ, ತಾಯಿಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ತಮ್ಮ ಸಹಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಅವು ಚೀಲದೊಳಗಿಂದ ಹೊರಗೆ ಒಂದರೊಂದೇ, ಅಪತ್ಯಮಯಗಳಾಗಿ ಆ ಚೀಲದೊಳಗೇ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಕೋಆಲಾ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಒಗೆಯ ಕರಡಿಜಾತಿ. ಅದು ಮರಿಗಳನ್ನೇಲೆ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಎಲೆಗಳೇ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಆಹಾರ. ಇದರ ಮರಿಗಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಚೀಲದೊಳಗಿದ್ದು, ತರುವಾಯ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತಾಯಿಯ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮರಿಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ತಾಯಿ ಮರವನ್ನೇರುತ್ತದೆ; ಹಾರುತ್ತದೆ. ಇವು ಹಗಲು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತವೆ.

ಕಂಗರೂಮರಿಗಳು ತಾಯಿಯ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕಂಗರೂ ಒಂದೇ ಹಾರಿಕೆಗೆ ೨೫ ಅಡಿಗಳವರೆಗೂ ಹಾರುವುದರಿಂದ, ಚೀಲದಲ್ಲಿರುವ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸವಾರಿ ಬಲು ಜೋರಾಗಿದ್ದೀತು !

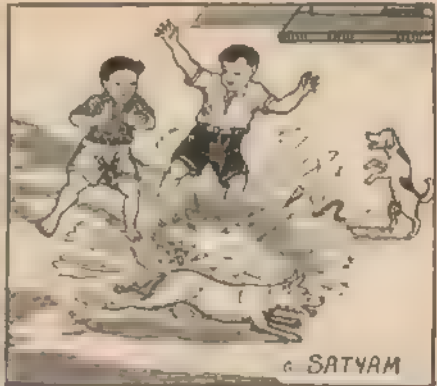
ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವೃಗಗಳು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವು. ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವೃಗವಿದೆ. ಅದರ ಹೆಸರು ಒ ವಾಸಂ. ಇದುಕೂಡಾ ತನ್ನ ಚೀಲದೊಳಗೇ ಮರಿಗಳನ್ನೆಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸರತಿಗೆ ೧೫ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಡಬಹುದು. ಇದರ ಮರಿಗಳೂ ತಾಯಿಯ ಜಿನ್ನಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತವೆ. ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾತನ ಜಂತುಗಳು ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ದೀಪಾನಳಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ಪಟಾಕಿಸುದುತ್ತಾ ಬೀದಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಬೈಗರ್' ಪಟಾಕಿ ಹಾಕಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ತಾನೂ ಹಾರಿ ಪೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಾರಿಯಲ್ಲೊಂದೆಡೆ ಯಾರದೋ ಬಿದ್ದುಹೋದ ಒಂದು ಪಾಟಾಕಿ ಗೊಂಚಲು ತೋರುತು. ಒಂದು ಮೊದಲನೆಯ ಅದೊಂದು ತಿನ್ನುವ ವಸ್ತುವೆಂದು ಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದಿತು. ಗೋಪಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು 'ಬೈಗರ್' ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಆ ಪಟಾಕಿ ಗೊಂಚಲಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ಬಡಬಡನೆ ಸಿಡಿ ದಾಗ ಆ ಮೊದಲನೆಯ ಪೆವರಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು! ಬೈಗರಿಗೆ ಅನಂದವೇ ಅನಂದ!

ಫೋಟೋ: ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ರಿಂದ
ಕೆಳೆದವರು: ಎ. ಎಲ್. ಸೈಯದ್

ಪ್ರಯಾಣಿಕನಾದ ಪೇದಾಂತಿ

ತನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಲಾಭವಾಗಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿ ಆಶೆಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಒಂದು ಸುಮಾರು ಲಂಘಗಳನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾ ಸುತ್ತಾ ಹಬಿಂದ ಸರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದನು. ಇದೊಂದು ಸುಸ್ಥಿತ ಸುಖಜೀವಿಯ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಗೆವಾಪಾನ್ ಫಿಲಮ್‌ನ ಚಿತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನಂದಿಸಬಹುದಾದವು! ಆದ್ದರಿಂದ ಮಧುರ ಸ್ಮೃತಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತವೆ. ಇನ್‌ಮೋಡ್ ಡಿಬ್‌ಮೋಡ್ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ಅಥವಾ 36 "ತಪ್ಪು" ಬಳಕೆಯಾದರೂ ಕಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವು." ದಿವ್ಯವಾದ ಕಲರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್, ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಂಗ್ ಗೆವಾಕಲರ್ ನೆಗೇಟಿವ್ ಫಿಲಮ್ (ವಿಶ್ 5) ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಕಳೆ, ವಿಶೇಷ ಅಥವಾ ವರ್ಗಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್, ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿಂಗ್ ಗೆವಾಕಲರ್ ತತ್ವ ಪಡೆಯಲು ನೀವು ಗೆವಾರ್ಡ್ ಪೆನಾಲ್ ಬಳಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

ಎಲ್ಲೆಡ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿ., : ಜಂಪೆಡ್ವಿ ಕಾತಾ ರೋಡು : ಬೆಂಗಳೂರು-1.

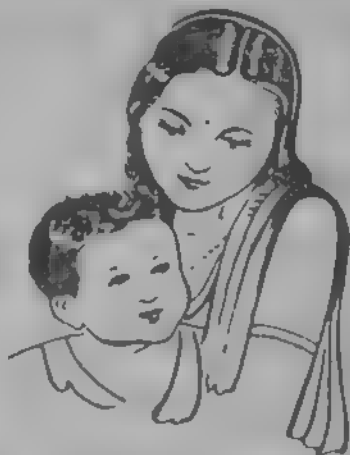
ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜ್ಜರಾ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

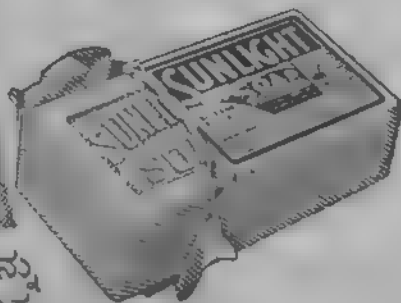

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರಿನ್ ಕನ್ಫೆಕ್ಷನರಿ
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಅಂದ)

**ನೋಡಿರಿ! ಅರ್ಧ ನೆನಪಿಲ್ಲದ ಸೋಪೆ
ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಒಗೆದಿದೆ!**

**ಅದರಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೆರೆಯದಂತೆ
ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು!**

**ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನ
ವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ**

☎ 248-60 KJ

ಸೂರ್ಯನು ಲೀವರ್ ಲಿಫ್ಟ್, ಮೂಲಮು, ಅಮರೇಶ್ವರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ

ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟಿನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್ ಟೈಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಯೋಸ್

ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ಕರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು-26

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ :

ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರೀನ್ ಲೈನ್ಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 1.

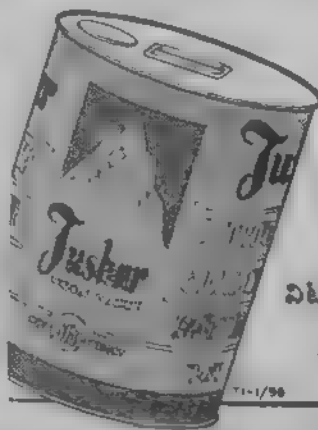
ಫೋನ್ : 241162

ಅಧ್ಯಯನವು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು

ಕುಂದಿಸುತ್ತದೆ ...

ಬಾಪ್ಪಿ ಈ ಅಹಾರವು ಅದನ್ನು
ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಹಾರ ತುಪ್ಪಾರ್
ನಲ್ಲಿ ಪಯಸ್ಕರಿಸಿದ್ದು ಬಹಳ
ಪುಷ್ಟಿ ಕರವಾಗುತ್ತದೆ

ತುಪ್ಪಾರ್

ವಿಟಮಿನ್ ಭರಿತ ವನಸ್ಪತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಕುಂಭಭವ್ರಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಕರ್ನಾಟಕ

ಇದು ಸತ್ಯ...

ವಿಷಂಧರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರಿಯು ಹೀಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ರಿಯಲ್ಲ
ಇದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅದೇ ವಿಷ
ರೋಗವೆನಿಸಿ ಹೀಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಅತರಿ
ವಾಧೆಗಳಿಲ್ಲ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸದ.

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ
ಅತರಿ ವಾಧೆಗಳಿಲ್ಲ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ

ವಿಷಂಧರಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ
ಅತರಿ ವಾಧೆಗಳಿಲ್ಲ

ಸೋಲಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:
ಎಮರ್. ಎಮರ್. ಪಾಂಚಟೀನಾಲಾ
ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಕುಣಿಯುವ

ಪಿ. ನರೇಂದ್ರವರ್ & ಕೊ. ಲೋ-ಬಾಯಿ - 2

ಬೆ ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಬಾಸ್ ರೋಡ್ ಮುಂಬಯಿ - 1.

ನಾ ಬಾವಿ & ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಚಂದ್ರಿಚಾಕ್-ಡಿಸ್ಟ್ರಿ.

ಯುವಜನ ವಾಚಕರಿಗೆ

ಚಿಂತನೀಯವ

ಚಂದಮಾಮ

ಈಗ ಆರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು,
ಹಿಂದಿ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ

★

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2,15,000
ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತದೆ

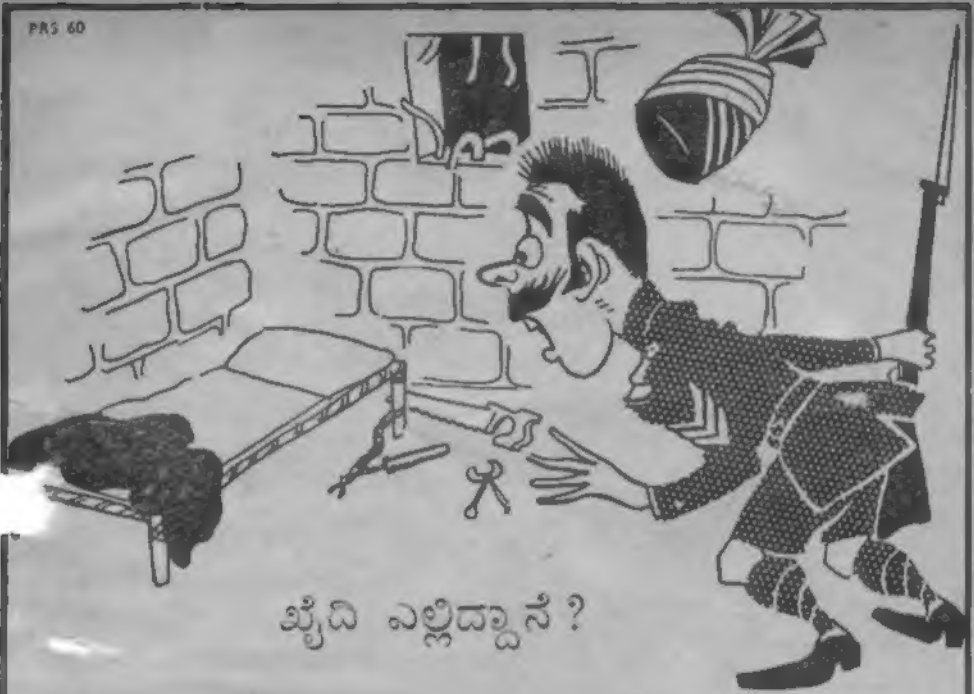
★

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ
ಸಾಧನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ
ಸಮ ಮುಕ್ತರಾದವರ ಸಾಧನ

★

ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು :: ಮದ್ರಾಸು-26.

ಖೈದಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ?

ಆತ

ಪಾರೀಯನರ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರ್ಯವಿಲ್ಲ ! ಪಾರೀಯನರ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಮದೂರ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ, ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ.... ಇಂದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಿ ಮಿಠಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ; ಅವು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವು.

ಪಾರೀಸ್ ಕನ್ ಫೆಕ್ಷನರೀ ಲಿಮಿಟೆಡ್ * ಮದರಾಸು * ಅನರ ತಯಾರಿಕೆ

ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ
ಪ್ರದರ್ಶನ!

ಇಮ್ಮ ನಟನ
ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ನೋಡಲು ಮರೆಯದಿರಿ

ವಿಜಯ ರವರ

ಮಾಯಾಬಜಾರ್
(ಕನ್ನಡ)

ನಾಯಕಿ:
ವಾಣಿಜಿ

ನಿರ್ದೇಶನ :
ಕೆ.ವಿ.ರಾಜ್ B.Sc.(Hons)

ನಿರ್ಮಾಪಕರು : ನಾಗರಾಜ್ & ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ILLIAD

ವಿಜಯ ಟೀಕೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು-೨

ಪಂಚಕುಲರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್
ಗದಗ.

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮೇಲೇರಬಹುದು !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಿಬಾಯಿ

